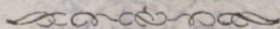

A 7970

~~E 1001~~

Eesti Laulik.

125

unt laulo

neile,

kes hea melega laulwad ehk laulo
kuulwad.

Esfiminne jaggo.

(Sia kõwa käib ka üks „wisiramat“.)

Tartus, 1860.

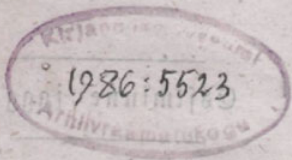
Trükkitud H. Saakmanni juures.

Der Druck wird unter der Bedingung gestattet, daß nach Beendigung desselben der Abgetheilten Censur in Dorpat die vor-schriftmäßige Anzahl Exemplare zugestellt werde.

Dorpat, d. 28. Juli 1860.

(Nr. 100.) Abgetheilter Censor de la Croix.

Eestkõne.

Armad lauljad ja laulo sõbrad!

Sonne kui laulma hakkate, suggege nattuke. Sedda on selgemaks arrosamiseseks tarwis.

Laul on Jummalast lodud kallis assti. Reikis mailma nurkades ja keif suggu rahwa seas on laulo leida. Kuida rahwas rummalam ehk targem on, nenda on ka nende laulud parremad ehk pahhemad; agga nad laulwad ifka. Laul kosjutab süddant, pelletab murred ja pahhad mõtted laiali, kergitab päästi jalgo hea töle ja tele, ning on kaunis waimo harrimisse abbi. Kes röömsast laulab, se ei pea wiuha, ei kiusa egga kaetse. Kui siis keifuggu rahwas ja linnudke okja peal ommal kombel laulwad: mikspärrast siis Eestirahwas omma su peab kinnipiddama. Ka Eestimehhel on helde Jummal taewas ja armolinne Keiser mapealse au-

järje peal; ka Gesticimehhel paistab päike, lehlak tuul, laulwad linnud ja öitsewad lilled; ka Gesticimehhel on temma töö ja waewa al ommad päwad ja tunnid, mil ta südda römüs ja meel lahke on; ka Gesticimehhel on omma isjama, seisus, seädus ja õigus, ommad põllud, asjad, metsjad ja jõed (mitmel ka jubba omma pärrised): miks ta ei peaks laulma?

Ja sellegipärrast ollen ma kaua eddasi ja taggasi möttelnud: kas piddin seddasinnast ramatut wäljaandma ehk mitte? Kord olli mul: anna peale! teine kord jälle: ärra piista pead waablase pešjasse! Ma olleksin sedda ka teggematta jätnud, agga mitto armsat Gesti laulo söbra on mind fenni tagga sorinud, kui ommeti wimaks mötlesin: no mingo peale, sago mis saab! Agga ma tean jubba ette, et „Gesti Laulik“ kahhesugguste innimeste näppo wahhele juhtub. Üks selts ütleb: „Olgo mehheks, et ka sel kombel Gesti rahwa peale on möttelnud!“ Teine selts jälle (ja nende seas on paljo seäsekur-najaid, kes kolme wersta peale wenna filmas piina ärranäewad): „Eks ta püsti hul ei olle, et Gesti rahwale ilma likko laulusi hakkab trükki pannema?“ — Waatke, nenda sawad juttud ollema, ja õigus jäeb neile, kellel õigus on; agga kellel õigus on, sedda ei jätta ma muude, kui Gesti laulikute omma selletada.

Tõssi jäeb tõeks: kirriko laul on laulude laul

ning ülle teiste teile ja mulle, ja nenda peab se ollema; agga ma tean ka, et innimenne igga pääw mitte kirrikus ei olle, waid mönnikord ka — olgo sui aial öitsel, talgussel, pulma peal, ehk kus muido röömsa seltsiga kokko juhtub — muid laulust laulda tahhaks, kui neid ennam käes olleks. Kui se pahha on, siis on kuffe ja mu lindude laul ka pahha, sest se polle ka mitte kirriko laul. Ja et luggu nenda ei olle, teab igga laps.

Sedda ei woi tegi salgada: meie Gestsased olleme, ehk kül passe higgsi sees omma leiba söme, lomusse polest üks römoliik ja lauloarmastaja rahwas, ja se polle meile mitte häbbiks. Ka meie kele murre, ehk kül kerulisse sannade polest alles kaunis kehwa, on laulo peale wägga köblilik, sest et meil ni paljo heäleta tähta sannade sees ei olle, kui mönne mu rahwal. Ommeti peame tunnistama, on meie laulo tundminne alles wägga lapse põlwes ja ei ullata ülleültse weel sennage male, kus meie halli kuega Lätti naabridel. Tösssi kül, kusikus ja kasikus kaswawad ilma kärneri abbita ka mönni kord wägga illusad lilled; siiski on ka tössi, et keige parrem pöld isjeennejest ilma harri-matta head wilja ei kanna. Kuulgem pulmade peal, talgussel, öitsel ehk muial paikus: kenna sannadest polle mitte pudu, waid mitto eht Gesti laulo on omma mötte ja põhja polest, kui eht perlid ja paljo ennam wäärt, kui lauljad ja kuuljad isse

teadwad; agga parrago! Kuida neid lauldasje? Suremat hulka mitte muido, kui ennamist joobnud peaga, üks ütleb ees ja teised seddasamma sanna 2, 3 ja 4 korda takka järrele ja sannade jätkuks aido-raidosid ni palju sekka, et kuulja kõrwad wäsiwad ja wenniwad. Wisi ja salmi wahhet polle palju tunda, waid terwe laul no üks ainus suur salm ja igga lauljal omma wiis, otsekui igga suggu leem ühhest waagnast ja ühhe lussikaga peab süa sündima; naesterahwa laulul jookseb weel suur piff „kaskeee!“ nago kõie tük tagga.

Et nüüd „Geesti Lauliko“ Iuggu nisamma ei lähhäks, sepärrast panneme wisid ka jure. Se on kül jälle tössi, et suur hulk lauljaid mitte sured nodi tundjad ei olle; agga mis eest meil siis koolmeistrid ja muud juhatajad on, kui meie nende käest hea sanna eest nõu ei leia? Küllab nemmad meid orrila ehk wioli peal jone peale aitawad. (Üht weikest „laulo-koli“ — nodi õppetust — olleks makele kül tarwis ning mo näppud süggelewad jubba ammo sähhärdust firjutada; agga ma otan ikka weel allanduseses, ehk mõnni targem wöttab selle tarwis sulle peusse.)

Et needsinatsjed laulud mitte isjeärranis kolide tarwis ei olle firjutud, leidwad lauljad peage; siiski on nende seas ka suur hulk, mis kolis kõlbawad laulda ja mõislikko koolmeistril polle mitte raske,

neid ülesse leida. Meie mõtte neid laulust kirjutas, käis ennam nende noorde innimeste peale, kes mitte ennam kolis ei käi, ja ommeti ka laulda tahhaksid, mis meelt lahutab ja õppetust annab.

„Gesti Raulik“ ei nõua kellegi kitust, egga jookse laituse eest kohhe nurka. Temma ei tahha muud, kui omma Gesti rahwale nõdra jõudo möda rõmuks olla. On need temmaga rahhul, siis üttelego teised, mis isse tahtwad. Tõmbab agga mõnni targem mees wihhadega sulle peusse ja kirjutab meie rahwale parrema ramato, kui sefinnane on, mis isseennesest middagi ei arwa: sellele ütleme jubba ette: olge tuhhandeks terve!

Juhtuwad lauljad siit ehk sealt muialt trükkitud lehtide pealt mõnda laulo leidma, mis sedda ladi näitwad ollewad, kui „Gesti Rauliko“ suust siin kuulwad, siis teadko: ei laula temma teiste su läbbi, waid mõnned teised on jubba enne seddasinnast trükki temma su läbbi püüdnud laulda, ja seält on se tulnud. Noh, pahha mees, kes parrem teeb, kui ta mõistab. Igga lind lendab ni kõrgesse, kui tiwad kandwad.

Minne siis „Gesti Raulik“, ja katju, kas sa mõnne omma suggulase mele saad rõmustada, ja kui se sul korda lähhäb, siis olle rahhul ja ärra muud ennam püa!

Et ka se keige pitkem eeskõnne keddagit ramatut taggaräkimisse eest ei warja, sepärrast olgo sest kül, ja hakkagem parrem laulma, sest se ramat on jo laulmisse pärrast tehtud.

Ja nüüd muud ennam middagi, kui palju tuhhat terwisid keikile, kes hea melega laulwad ehk laulo kuulwad!

Jaanipäwal 1860.

C. G.

Issama-laulud.

1.

Kus on mo kallis issama?
 Dns Gestima*)? Dns Pättima?
 Dns Päne kitsas kalda serw?
 Dns Narwa-jöggi, Peipsi-järv?
 Oh ei! ei! ei!
 Mo issama on surem weel. :;

2.

Kus on mo kallis issama?
 Dns Harjoma? Dns Wirroma?
 Dns, kus on laia krega
 Keik rahwas tõlbi kelega?
 Oh ei! ei! ei!
 Mo issama on surem weel. :;

---

*) Se sanna: „Gestima“, ni sagedast kui siin lauludes ettetulleb, ei tähenda mitte üksi Tallinna kubermango, waid keik sedda Gesti isamaad, kus Gestlased ellawad ja sanna kuuldes omma tenitub leiba sõwad.

3.

Kus on mo kallis isfama?
 Dns Kurama? Dns Somema?
 Dns leivarikkas Järwama?
 Dns Tall'na, kissofilgoga?

Dh ei! ei! ei!

Mo isfama on surem weel. ∴∴

4.

Kus on mo kallis isfama?
 Dns Hioma? Dns Muhhoma?
 Dns Eörwe kitsas rama äär?
 Ehk wijsakandja Kurrefaar?

Dh ei! ei! ei!

Mo isfama on surem weel. ∴∴

5.

Kus on siis minno isfama?
 Nüüd tahhan sedda nimmeta:
 Kus ial laulab Eesti keel
 Tru Jummalale illeweel!
 Jah, se ta on! ∴∴ Jah, se ta on! ∴∴
 Mo isfama ja minno ön!
 Jah, minno ön, jah, minno ön!

6.

Siin ellan minna, Eestimees,
 Mo Putterusse usso fees,
 Teen tööd ja tännan Jummalat,
 Kes igga pääw teeb mulle head,
 Ja mul on rööm, ∴∴ Ja mul on rööm, ∴∴
 Et Jummalala tru, helde arm
 Ei jätta mind, ehk ollen põrm.

7.
 Ka terve Wenne-riik ja ma
 On minno armas isfama!
 Oh, Jummal taewas, önnista
 Sa meie maad ja Keisrit ka!
 Se on se ma! :: Se on se ma! ::
 Mo armas, kallis isfama!
 Mo isfama! mo isfama!

2.

Kas tunnete mo isfamaad,
 Kus truus, õigus ellawad?
 Kus illemad ja allamad,
 Keif iihhe Pea al seisawad? —
 Koor: Kiil tunneme; eks olle ta
 Mei' Eesti kele isfama?

2.

Kas tunnete mo isfamaad,
 Kus leiwa pudus tundmatta?
 Kus rikkad ning ka waesemad,
 Keif tööd ning leiba leiawad? —
 Koor: Kiil tunneme; eks olle ta
 Mei' onna kallis isfama?

3.

Kas tunnete mo isfamaad,
 Kus rõmus rahwas ellawad:
 Kas tewad tööd ehk hingawad,
 Siis ikka rõõmsast laulawad? —

Roor: Küil tunneme; eks olle ta
Mei' onna kallis isjama?

^{4.}
Kas tunnete mo isjamaad,
Kus karristusfes kaswawad
Keik poiad, tiitred üllesse —
Ja rahhus leiba süakse? —

Roor: Küil tunneme; eks olle ta
Mei onna kallis isjama?

^{5.}
Oh, hoia, Jummal, sedda maad
Ja kaitse temma Wallits'jat!
Las' õigust nõnda üllemad
Ja janna kuulda allamad! —

Roor: Du, meie Keiser, meie ma,
Sull' olgo nüüd ja lõpmatta!

3.

Du meie Keisrile,
Du temna rigile,
Du feigile!
Sind, Jummal, tänname,
Sull, Isjand, pallume
Dune ja õnnistust mei' Keisrile!

^{2.}
Du meie Wennemaal,
Ja Keisri warjo al,
Du Wennemaal!

Isfand, oh õnnista,
Et leit wõiks õitseda,
Mis meie kasjaks on — Õn Wennemaal!

3.

Ei wõi meid waenlased,
Olgo küil wihhased,
Siin hirmuta:
Õn Jummal taewas weel
Ja Keiser troni peal,
Siis polle hirmo meil — Õn Wennemaal!

4.

Õnnista, oh Jummal taewas,
Keisrit, kes meid wallitseb!
Ole temma rõõm ses waewas,
Mis ta meie pärrast näeb!
Keige allamatte palwe
Tõuseb ülles süddamest:

Koor: :: Olle meie Keisril helde,
Seija ifka temma eest! ::

2. Temma on ta sures riis

Dige rõõm ja öela hirm;

Temma ees on ifka walnis,

Delal nuhtlus, öigel arm;

Keif, kes õigust armastawad,

Palluwad nüüd süddamest:

Roor: :: Olle meie Keisril helde,
Seisa ikka temma eest! ::

3.
Temma kasko kuulda, tedda
Armastada allati,
Allamad! keik nõudkem sedda
Kunni ello otsani.

Ni kui kaljud kindlast seiswad,
Seisko meie truus ka!

Roor: :: Meie Keisri ello päwad,
Summal, kava pittenda! ::

5.

Kas tunnete üht Würsti, kelle ritis
Ükspäimis õigus, rahho, seäbus ellab?

Kes, kui on hädda, isse etteastub
Ja waenlased keik jalge alla tallab?

Kas tunnete keik rahwas ilma peal,
Kes on se Würst? kus on ta kulus ma? —
So Keiser ons, ön sulle, Wennema!

2.
Kas tunnete üht ma ad, mis wilja kannab
Et ikka teiste madel' jääb weel anda?
Mis rohkeste meil' waewa palka annab,
Ei lasse ial nälja wallo tunda?

Kas tunnete, keik rahwas ilma peal,
Kus on se ma? kust peab otsima?
Se polle mund, kui Eesti isama.

3.
 Kas tunnete iht rahwast, mis küll weike,
 Ja süiski sure rigi tuggew lige?
 Ei olle küll ta seisus, mõistatus, kõrge,
 Ta kuub on must, ja süiski südda walge.
 See on mo armas Eesti rahwoke.
 Sull' andko Jummal rahho ellada
 Ja aitto õige tee peal kõndida!

6.

Paulge röömsast, rigi rahwas,
 Täna on se kallis pä
 Millal meie Keisri herral
 Süündimisse pääw on kä!

Koor: Jummal hoidko, kaitsko tedda,
 Kangel seisko temmast hädda,
 Keige allamatte heaks!

2.
 Õiget seädust, selget õigust,
 Same ikka temna käest;
 Sanna kuulmist, kindlat truust,
 Leidko ta meist keikidest.

Koor: Kui on tarwis, röömsast astkem
 Wälja, ja mis kohhus, tehkem;
 Eesti mees on wapper mees.

3.
 Keisri ümber seiskem wahwast
 Issama ja fronti au'ks!

Temma aitab meie rahvast,
 Du meil' järgest warjuts, nõu'ks.

Roor: Tulles waenlane, on platsis
 Eõawääd ja Keiser walmis,
 Maad ja rahvast kaitsema.

4.

Jah, ei üffi sõakärras,
 Kus keit piisid pauguwad,
 Trummud hiiidwad, mehhed werres,
 Mõegad, pigid läigiwad:

Roor: Waid ka rahhus walgust nõudma,
 Pimmedussest wälja jõudma,
 Du meil Keiser märgiks ees.

5.

Sunnal taewas fures armus,
 Temma päiwi jätkago!
 Sowigem ja laulgem rõnnus:
 Aleksander ellago!

Roor: Sunnal hoidko, kaitsko tedda,
 Raugel seisko temmast hädda,
 Keige allamatte heaks!

7.

Mo keige kallim laulo heäl
 Du minno Keisrile,
 Kes isjama aujärje peal
 Teeb õigust keikile!

Sest allati ma röömsaks saan,
Kui tenuna ninne nimmetan.

Koor: Mo Keiser ellago! :: ::

2.

Ni kui mo südda wennal' lööb,
Ni lööb ta Keiserile,
Kes õigust mull' ja head teeb,
Kui isja lapsele!
Ei olle minno filmad näind,
Et ta mul ial liga teind.

Koor: Mo Keiser ellago! :: ::

3.

Kui onna isja armastan
Ma tedda allati;
Ni paljo, kui ma jõuan, teen
Ta käsko surmani.
Ta allam ma, mo Keiser ta,
Ni olli se, ning jäeb ka:

Koor: Mo Keiser ellago! :: ::

4.

Ma tean küll, ei olle tal
Suurt römo kitusfest;
Ja seeb se on, mis allamal
Teeb römo süddamest.
Ta on mo Keiser armoga,
Sest keigest jõunst laulan ma:

Koor: Mo Keiser ellago! :: ::

8.

Kes on se mees kell' lauldakse,
 Ni sure römoga?
 Et iggal pool, kus kuulakse,
 Seal helliseb: hurra!
 Se on jo meie Keiser hea,
 Kes rönns rönustab,
 Se miljonide helde Pea,
 Kes armus armastab!

Koor: Sest Wennema, nüüd tänna sa,
 Sul on suur asja tännada
 So Keisrit :: So Keisrit römoga!

2.

Mis teeb meid nenda öiskama?
 Kes on se kallis mees?
 Kell' auu ikka kuluta,
 Keif tahhaks süddamest?
 Eks tunne teie tedda weel,
 Dh wannad, nored teäl?
 Se on jo meie Keiser hea,
 Kes auujärje peal!

Koor: Sest Wennema, nüüd tänna sa,
 Sul on suur asja tännada
 So Keisrit, :: So Keisrit römoga!

3.

Kes on ni kallist ehhitud
 Purpuri, kroniga?

Se on jo meie Keiser hea,
 Nu temmal' allati!

Roor: Sest Wennema, nüüd tänna sa,
 Sul on suurt asja tämmada
 So Keisrit, :: So Keisrit römoga!

9.

Suurt armo hoolt on Jummal kannud
 Mei' sure Wenne rigi eest,
 Et ta meil' Aleksandrit annud,
 Kes helde melest, wäggew tööst;
 Ta aujärg seisab tõe peal
 Ja õigust armastab ta meel.

Ta rigi rahwast römustada,
 On temma ainus hool ja rööm,
 Neil' kergitust ja õigust sata,
 Ses hiilgab temma auukroon;
 Kus mudel rumi uhkussel,
 On temmal arm ja helde meel.

3.

Kus Aleksander põhja panneb,
 Seal panneb temma kaljo peal;
 Kus ial pudust, wigga tunneb,
 On warmalt arwitamas teal;
 Suur nõu ja tarkus temma sees,
 Sest Jummal on ta abimees.

4.

Kus pinnedusse hanged seismas,
 Seal sullatamas Keisri nõu;
 Kus rummalus weel wõinust wõtmas,
 Seal tõuseb ue päikse au;
 Keik pinnedust ja rummalust
 Ta lasib mahha rigi-puust.

5.

Ta rigi piriid seiswad kindlast,
 Neil sõawäed miiriks ees,
 Ja wäggew Jummal isse taewast,
 On temma kilp ja abbimees;
 Ehk tulleks tuhhat waenlast küil,
 Ei kohko meie Keisri meel.

6.

Eiropa sured, weiksed rigid,
 Keik temma rammo tunnewad;
 Ta sõariistad, möegad, pigid,
 On terrawad ja wallusad;
 Ja süski, ei ta kiitle fest,
 Waid nõuab rahho süddamest.

7.

Suurt kasso omma rigil sadab
 Tark Aleksander allati:
 Ta miljonide juttad peästab,
 Kes tedda kiitwad surmani;
 Ta orjapõlwe kantab,
 Et inim' inimesseks saab.

8.

Mis filmad uut ja head näwad,
 On Keisri arm ja Keisri hool:
 Raudmaanteed, merres aurolaewad,
 Ja telegrahwid iggal pool;
 Mis ial kassuks meitele,
 On rõnuks meie Keisrile.

9.

Eks polle ta kui lodud Keisriks,
 Ta näust, sannast, teggudest?
 Kes tedda rõmoga ei teniks,
 Eht keik ei jättaks temma eest?
 Sest sowib Eestirahwas ta
 Tal' au ja terwist lõpmatta!

10.

Ta armastab ta meie suggu
 Ja mõtleb meie waewa peal',
 Sest lähhäb meie ello luggu
 Nast' aastalt lahhedamaks teal:
 Oh, mõistaksime selle eest
 Ka tänno anda süüdamest!

11.

Sest laulame keik truist melest:
 Mu Aleksandril' allati!
 Ja pallume: oh kaitse heldest
 Ta kallist ello otsani,
 Tru Jummal! ning so wõitub meest
 Siin hoia keige kurja eest!

12.
 Oh kanna, Issand, ommas süüles,
 Mis sull' ning meile armas on,
 Ja pea sedda Pead ülles',
 Mis keige meie rigi ön!
 Las' temma peale paistada
 So armo paltet löpmatta!

13.
 Au Keisril', au ka Keisri Braual',
 Kes meie önne ön ja rööm!
 Suur rahho temma sure suggul',
 Et ifka kronist töuseks kroon!
 Siin täida neid so rahhoga
 Ja pärrast taewa röntoga!

10.

Mis helliseb — rahwas, et kuulge —
 Sörwemaast künni Narowa suust?
 Mis laulo heal köllab ni selge,
 Käib läbbi meil lihhast ja luust? :;
 Mis küsimeest ennam seal tarwis?
 Se wastus on keikil jo walmis:
 Se on se laul mei' Cesti isjamaast
 Mei' Cesti isjamaast,
 Mei' isjamaast, mei' Cesti isjamaast!

2.
 Ehk jöed ja wäinad küil tewad
 Meile wahhet ja lahhusst weel;

Eht wallad ja makonnad jäwad —
 Meed seisawad kaardide peal — ::
 Kus Eestimees eestikeelt kuleb,
 Seal wendade laulo ta tunneb:
 Se on se laul mei' Eesti 2c. 2c. 2c.

3.

Siin harrime tännoga põldo,
 Nāme waewa ja rōnuustame:
 Põld annab meil rohkeste kasso
 Et leikusfes lauletakse ::
 Üht laulo, mis süddant teeb rōõmsaks,
 Meelt wapraks ja liikmed ka kōrwaks:
 Se on se laul mei' Eesti 2c. 2c. 2c.

4.

Siin kaswab ka meie noor suggu
 Dige usso ja kōmbede sees;
 Meist peab suur Keiser ka luggu,
 Ei põlga meid ennese ees; ::
 Sest eddasi, eddasi, laulge,
 Üks ainus laul kajib ülle teiste:
 Se on se laul, mei' Eesti isjamaast 2c. 2c.

11.

Müüd laulgem rōõmsa heālega
 Üht wägga armast laulo;
 Se laul on meie isjama,
 Keik maailm jedda kuulgo!

Koor: Oh, meie kallis isfama,
Sind wötke Summal õnnista!
Sull' ikka rahho kinkida
Ja sinno ülle walmwada!

2.
Laps kidad omma wannemat,
Ehk küll on läinud halliks,
Ka nenda omma isfamaad,
Keif rahwas peab kalliks.

Koor: Oh, meie kallis isfama 2c. 2c.

3.
Kus inimene on sündinud,
Se paik on temmal armas,
Ja saab ni kaua armastud,
Kui jälle hingab muldas.

Koor: Oh, meie kallis isfama 2c. 2c.

4.
Siin sündsid meie wannemad
Ja isfa-isfad ilma;
Siin meie järrestullejad
Ka kannawad meid mulda.

Koor: Oh, meie kallis isfama, 2c. 2c.

5.
Siin meie orras haljendab
Ja nabrak põllul seiswad;
Siin südda wates rõmüstab,
Kui karjad wainul sõwad.

Koor: Oh, meie kallis isfama 2c. 2c.

6.
 Ehl sidi=usfid, sitronid,
 Küül meie maal ei kaswa,
 Du ikka sell', kes teinud tööd,
 Ta pallokenne süa.

Roor: Oh, meie kallis isfama, 2c. 2c.

7.
 Ei olle siin küül kullamääd,
 Ei kallid kiwuid leida,
 Ja süiski wõiwad meie kääb
 Meid rahhuliste toita.

Roor: Oh, meie kallis isfama, 2c. 2c.

8.
 Ei käi küül sidis, sammetis
 Siin meie Gesti wennad,
 Ei kanna ehted rinna ees —
 Du mustas kubes lennad.

Roor: Oh, meie kallis isfama, 2c. 2c.

9.
 Nad tewad tööd ehl käiwad teed,
 Du onnas põlwes röömsad;
 Keik meie põllud, metsad, weed,
 Du allati meil armsad.

Roor: Oh, meie kallis isfama, 2c. 2c.

10.
 Gesti laulan ma, kui Gestimées,
 Mo Jummalale tänno,
 Ja leian omna põlwe sees
 Mo leiba, römo, rahho.

Koor: Oh meie kallis issama,
 Sind wöttko Jummal önnista!
 Sull' ikka rahho kinkida
 Ja sinno ülle waltwada!

12.

Oh laulgem rõõmsa heälega,
 Üht wägga armast laulo,
 Se laul on meie issama;
 Keik metsad wasto kostko.

2.

Sind meie südda armastab
 Ja sinno pole hoiab;
 Kui waenlane sind kurwastab,
 Siis piisfi alt meid leiab.

3.

Ei pea sind, oh issama,
 Üks wöeras teotama;
 Kui sedda julgeh, peab ta
 So laste möeka tundma.

4.

Mis ial sinno pirides,
 Keik linnad, lossid, saunad,
 On armsad meie süddames:
 Nad meil', mei' neile onnad.

5.

Sind önnistago, issama,
 Suur Jummal isse taewast;

On hädda sul, siis tulgo ta
Sind peästma keigest waewast.

6.
So asad, wäljad öitsego
Ja rohkest leiba andko;
So põllud, karjad kaswago
Ja meile römo saatko.

7.
Sull' andko Jummal wallitsust,
Mis meie õnne nõuab,
Keif üllekohhut, kõwverust,
Meist kangel hoida jõuab.

8.
Oh isjama, sa kallis ma,
Sull' sowib südda õnne!
Su üllendab sind lauloga,
Sa kallis taewa anne!

9.
Meid ikka toida, kanna sa,
Oh isjama! ja matta,
Kui surreme, so riippesse,
Ning pehmest kinni katta!

13.

Oh terre, kallis isjama
Oh terre süddamest!
Sull' annan ennast römoga
Ja söddin sinno eest!

2.
 Oh terre ma, kus truukses
 Wend wenda armastab; (?)
 Kus ma-mees palle higgsi sees
 Ka röömsast leiba sööb.

3.
 So kassemetjad kohhawad
 Ja willi haljendab,
 So linnud kennast laulawad,
 So päike selgeks jääb.

4.
 Mind olled sinna sünnitan'd
 Ja illeskaswatan'd,
 Mind sagedaste rönustan'd,
 Mis tarwis, nulle ann'd.

5.
 Sest terretan sind, Cestina,
 Kui laps ta wannemat,
 Ja laulan sinust rönoga;
 Mul polle armsamat.

6.
 Üks furren üksford, langego
 Ka minno haura peal
 So pudest lehked, warjago
 Mind enna rüppes seal.

14.

Jssama, sind armastada,
 Tahhan minna süddamest,

Sinno pärrast kannatada
 Ja keif anda sinno eest!
 Sinnust laulda ja sind kita,
 Sedda teen ma römoga;
 Teoga ka illesnäita,
 Kui on tarwis, — sinno eest.

2.

Rõmo sees ning ahhastuses,
 Kuulge sõbrad, waenlased:
 Isfama on minno meles
 Ning mo troost, kui kitsas kääs.
 Sind ei woi ma unustada,
 Egga sinnust lahkuda,
 Kuni teised minno hauda
 Sinno põue kaewawad.

15.

Sull' tahhan ma end anda,
 Näiid ihho hingega,
 Ja ifka armastada
 Sind, kallis isfama!

Koor: Ja ifka armastada
 Sind kallis isfama!

2.

Mo südda rindus tuskub,
 So wasto truuseses,
 Su sinnust rõõmsast laulab,
 So halja metsades. —

Roor: Su sinnuft röömsaft laulab,
So halja metsades.

3.
So kasso tahhan nõuda,
Mo kallis isfama,
Ja sulle truiks jäda,
Senni kui ellan ma. —

Roor: Ja sulle truiks jäda,
Senni kui ellan ma.

4.
Suur Jummal õnnistago,
So põllud, heinamaad,
Ja ikka armuust saatko,
Et leivast leiba saad. —

Roor: Ja ikka armuust saatko,
Et leivast leiba saad.

5.
Se rahho, mis sul olund,
Se jägo kava weel; —
Du siiski södda tulnud,
Siis olgo wapper meel. —

Roor: Du siiski södda tulnud,
Siis olgo wapper meel.

6.
Mo isfama, sa olled
Mul armas, armsaks jääd
Senni, kui omna riippet
Mo hauaks lahti teed. —

Roor: Senni kui omna riippet
Mo hauaks lahti teed.

16.

Gesti wennad, laulgem röömsast,
 Kiitkem omma isfamaad!
 ∴ Tuhhat suga hüüdkem wahwast,
 Et keik rahwas kulewad: ∴
 Gestimaad ja Gesti rahwast
 Meie südda armastab;
 Mitko Jummal kõrgest, taewast,
 Meie kallist isfamaad!
 Mitko Jummal kõrgest taewast — taewast,
 Meie kallist isfamaad!

2.

Gesti metsad kohhisego
 Gesti meeste laulo ees;
 ∴ Gesti poisid meestest kuulgo,
 Dpigo jo noruskes ∴
 Gesti isfamale laulma,
 Kes neid keiki sünnitand,
 Sedda maad ja paika kiitma,
 Mis meid ülleskaswatand,
 Sedda maad ja paika kiitma — kiitma,
 Mis meid ülleskaswatand.

3.

Iggal pool, kus Gesti rahwas
 Ellawad, seal kuuldaske,
 ∴ Et neil isfama ka armas;
 Temmal kitust lauldaske. ∴
 Gesti meel ja Gesti südda,

Cesti laulud meie suus:
 Se on armas keigil kuulda;
 Wanna küil, ja ifka uus,
 Se on armas keigil kuulda — kuulda,
 Wanna küil, ja ifka uus.

Terre, Cestima ja laulud,
 Cesti wennad hulgani!
 ∴: Hoidke kohhe oumad sammud,
 Jäge truiks surmani! ∴:
 Põgem kät, ja olgem röömsad,
 Cesti ma on kallis ma;
 Meie laulud olgo kuulsad,
 Meie rööm on isfama,
 Meie laulud olgo kuulsad — kuulsad,
 Meie rööm on isfama!

17.

Mo isfama! —
 Kui furno kombel maggaks ma,
 Se sama võib mind ärrata.
 Kui metsa kohhin, kella heäl,
 Kui piisipaul ja lüo laul,
 ∴: Kui wälk, käib se mo kõrwasse
 Ja aiab laulma wäggise: ∴:
 Mo isfama, mo isfama, mo isfama!
 Sa Cestima, sa Cestima!

Du sull', sa Cestina!
 Sa Cestina!

2.

Mo isfama! —
 Se fanna töstas förgeße
 Mind laulo tivul ülesse;
 Dh Cesti metsad, põllud, maad,
 Kuis ollete ni illusad!
 :: Ja igga asa, waino peal
 Null' hüab wasto laulo heäl: ::
 Mo isfama, 2c. 2c. 2c.

3.

Mo isfama! —
 So poiad sinna sünnitad,
 Neid kaswatad ja õppetad,
 Et töt ning õigust nõuavad
 Ja mehhe teud teggewad;
 :: Et sinno nimmie auuks nad
 Kui Cestimehhed ellawad: ::
 Mo isfama, 2c. 2c. 2c.

4.

Mo isfama! —
 Dh nimmi, maggus olled sa,
 Ja maggusaks null' jäed ka;
 Dh, hellise mo kõrwa ees
 Ja seisa kirjas süddames,
 :: Et, kui su laulab: „isfama!“
 Mo südda wasto kostaks ka: ::
 Mo isfama, 2c. 2c. 2c.

18.

Gestima käib ülle keige,
 Ülle keige ilma peal;
 Gesti mehhed, temmast laulge,
 Temmast römustago meel;
 Ehk kül kitsas temma laius,
 Pühhike ta pikkus teal —
 ∴ Gestima käib ülle keige,
 Ülle keige ilma peal! ∴

2.

Gesti neiud, Gesti laulud,
 Gesti öllut, Gesti leib,
 Ehk kül teised omma kiitvad,
 Siiski ülle teiste käib.
 Karmid on kül Gesti kued,
 Urwaste ta pülli teeb —
 ∴ Siiski, Gesti neiud, laulud,
 Gesti öllut, Gesti leib! ∴

3.

Gestima, meil keige armsam,
 Keige weiksem Wennemaal,
 Gestimees on keige röömsam
 Omma Keisri warjo al.
 Gestimees ei sö kül saia,
 Et kai sidis, sammetis,
 ∴ Alw ja maddal temma maia
 Ning ta rahhul selle sees. ∴

4.

Eesti mees ei sõida tõldas,
 Egga magga fulge peal;
 Sui ta hingab põllo serwas
 Talwe ölle, heina peal;
 Siiski temma töös ja waewas
 On tal ikka rõmus meel:
 ∴ Keikil on üks Jummal taewas,
 Keigi jallad mulla peal. ∴

5.

Saksabel on saksa rõmud,
 Saksa murred, waewad ka;
 Sidi kubes on ka kirbud,
 Mis ei lasse maggada;
 Sõrmed, mis kuld sõrmust kandwad,
 Pähwad põrmuks nendage,
 ∴ Kui keik teised; matjad kandwad
 Wimaks keiki mullasse. ∴

6.

Gest ma laulan iggal aial:
 Eesti wennad, Estima,
 Undko teile armas Jummal
 Ühte meelt ning rahho ka.
 On küil ma ning rahwas weike,
 Jummal on suur üllewel:
 ∴ Gestima käib ülle keige,
 Ülle keige ilma peäl! ∴

19.

Gestima, sa illus ma,
 Dnma kasje-metsaga!
 Sinno pole hoiab südda,
 Sinno rööm, teeb nulle römo.
 Isfama, sind armastan,
 Senni kui ma nullaks saan!

2.

Sinno metsad koshhavad,
 Sinno jõed jooksevad;
 Kulen ma so linnud laulud
 Ning so karja-sarved hiiüdwad:
 Oh, siis röömsaks lähhäb meel,
 Kallis isfama, so peal!

3.

Sinno asad öitsewad,
 Väljad wilja kannawad;
 Näen ma so poiad kiündwad,
 Küütwawad eht kottokandwad:
 Oh, siis röömsaks lähhäb meel,
 Kallis isfama, so peal!

4.

Sinno tö ja ussiuus,
 Dn sul iggal päwal uus;
 Näen ma so poiad niitwad,
 Wirgud tüüred logo wötwad:
 Oh, siis röömsaks lähhäb meel,
 Kallis isfama, so peal!

5.

Kui so käsfi hästi käib,
 Tõ ning teggo korda lääb,
 Nään so karjad wainul, söwad
 Kulen lapsed lulli löwad:
 Oh, siis röömsaks lähhäb meel,
 Kallis isfama, so peal!

6.

Waggaks jä, oh isfama,
 Keige onna lastega!
 Nään so lapsi palwel käiwad,
 Pühhapäwa pühhitsewad:
 Oh, siis röömsaks lähhäb meel,
 Kallis isfama, so peal!

7.

Uudko Jummal sulle head,
 Hoidko sind ja sinno Pead!
 Soja wihma, päwapaistet,
 Rahho, römo, põllokastet,
 Keik, mis sulle tarwis on;
 Isfama, sul olgo õn!

20.

(17. April.)

Surra! nüüd Eesti mennad, laulge,
 Ja olge röömsad hulgani!
 Keik passunad ja kellad hüüdko

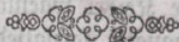
Müüid rigi rajast rajani! :,:
 Se kallis pääw on jälle tulnud,
 Mil meie Keiser sündinud;
 Suurt armo Jummal sega annud,
 Sest sago röömsast pühhits'tud. :,:

2.

Müüid tulletagem omma mele,
 Kui palju head Ta meile teind;
 Ja tunnistagem igga kele:
 Keif asji parremaks on läind! :,:
 Ta meles seisab keige hädda
 Ning Ta on waluis aitama;
 Ka Eesti rahwas tunneb sedda
 Ja tahhab lauldes tännada. :,:

3.

Mis on se keige parrem täanno?
 Eks se, kui kindlast pallume,
 Et Jummal Temma kallist ello
 Meil' kama wöttaks pitkenda. :,:
 Ta seäduft wibimatta täita,
 Se olgo meie iillem tö,
 Ja iggal aial röömsast laulda:
 Du meie kalli Keisrile! :,:

II.

Sõa - laulud.

21.

Müüd ülles, Wenne allamad,
 Kui waenlased meid pirawad!
 Kes Wenne leiwast ellawad,
 Need kaitsto waprast issamaad.
 Sel öige Wenne allamal,
 Kuis teäda kangel, liggidal,
 Ei olle armsam kuskil maal,
 Kui omma Keisri warjo al. —

Koor: Keiser, usk ja issama,
 Kui kutsuwad meid söddima,
 Siis astkem ette römoga:
 Hurra! Hurra! Hurra!

Du Jummal taewas ellus weel,
 Ja Aleksander troni peal:
 Siis julge keige rahwa meel
 Ja röömsast laulab nende keel.
 Keif meie Keisri waenlased,
 Du hagganatte sarnatsed,
 Kui Wenne tulli kõrwetab
 Ja Wenne möek neid mahhalööb!

Koor: Keiser, ust ja isfama,
 Kui kutsuvad meid söddima,
 Siis astkem ette römoga:
 Hurra! Hurra! Hurra!

3.
 Käib Keiser eel ja näitab teed,
 Siis astkem järrel', Wenne wäed,
 Ja söddigem kui wennad siis,
 Sest se on öige meeste wiis.
 Kes ial meiteft langewad,
 Need ausat surma surrewad;
 Neid lapse-lapsed tännawad
 Ja neile rahho palluwad.

Koor: Keiser, ust ja isfama,
 Kui kutsuvad meid söddima,
 Siis astkem ette römoga:
 Hurra! Hurra! Hurra!

22.

Issa, sind pallun ma!
 Mõirades pirab mo ümber nüüd södda,
 Illudes lendawad kulid, oh hädda!
 Isra'li Jummal, oh hallasta!

Issa, sind pallun ma! :.:

2.
 Issa, mind sada sa!
 Sada mind wõitma ehk sada mind surma,

Wötta mind langedes helbeste hõlma!
 Te ni, kui tunned sa minnoga.
 Issa, mind sada sa! :;

3.

Issa, sind tunnet ma,
 Olgo se süggise lehtide kohhas,
 Olgo se werrises lahhiugis söas:
 Itka mind armoga sadad sa.
 Issa, sind tunnet ma. :;

4.

Issa, mind õnnista!
 Ihho ja hinge ma annan so kätte,
 Mis sa mull' annud, wõid süna ka wötta;
 Surres ja ellades pallun ma:
 Issa, mind õnnista! :;

5.

Issa, sind kidan ma!
 Minna ei söbdi jo õelusse pärrast;
 Peästa mind, Jummal, sest lahhengi kãrrast!
 Wõites ehk langedes aita sa,
 Issa! sind kidan ma!

6.

Issa, sull' annan ma
 Ennast, kui kulide rahhe mind kattab,
 Waenlase odda mind tänna weel mattab:
 Sulle, mo Jummal, end annan ma!
 Kule, sind hüan ma!

23.

(Svamehhe hommiko laul.)

Noido walge on jo selge,
 Päike tõuseb, olgem walmis!
 Pea hiiidwad meid trompetid,
 Pea pauk'wad suredtükkid,
 Pea mitmel surm on kääs.

Svamehhed, kui pulehhed,
 Lang'wad rutto surma kätte:
 Hommiko weel uhkest astud,
 Dhto rinnust läbbi lastud,
 Hingad mitme teistega.

3.

Oh, kui pea, sa ei tea,
 Näetfib sunno terwis, ello!
 Ditsewad so nored palged,
 On ni pummased ja walged:
 Pütsiknuul neid kahwatab.

4.

Sest ma jättan, kui ma töttan
 Sötta, ennast Issa holeks.
 Nenda söddida ka julgen;
 Kas ma wõito saan ehk langen:
 Jägo ni, kui Jummal teeb!

24.

Husarid on üks wapper wäggi,
 Meid terretab keik römoga;
 Kus waenlane meid ial näggi,
 Sealt pöggenes ta hirmoga.
 Ja seisab ilm weel tuhhat aastat,
 Siis ellawad weel ikka Husarid,
 Husarid.

2.

Kus söa passun ial hüab
 Ja suredükfid paukuvad,
 Kus waenlane meikt wõito püab,
 Du Husarid, kes aitawad.
 Kus ükski ennam nõu ei leia,
 Seal leidwad nõu weel ikka Husarid,
 Husarid.

3.

Meil' tulgo wasto Prantsus, Inglismees,
 Ehk Rootsi raud, mis roostetand;
 Ka Türklane ta laias rides,
 Du meie hambid tunda saand.
 Kes söas wapräd, rahhus lahked,
 Need polle muid kui ikka Husarid,
 Husarid.

25.

Pippud, lehhitage tules,
 Kumage weel kulid tules,

Lahhing hakkab peage. :,:
 Surrema, ehk võimust sama,
 Tapma teist ehk isse jäma:
 Sõamees ei taggane! :,:

2.

Waenlane küll ahwardago:
 Bihhas hambid firristago:
 Mõeka tale näitame. :,:
 Koljat on ka ahwardanud,
 Pärrast pead kautanud;
 Sedda saab ka waenlane. :,:

3.

Jubba möegad ihhutakse,
 Sured tükkid laetakse,
 Pea hakkab werremäng. :,:
 Muld, kus tänna peale astun,
 Omma werrega ehk kastan,
 Home on mo surma säng. :,:

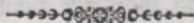
4.

Surma wasto wälja miina,
 Tõmban omma püüsi wiina,
 Kuli saan ehk sadan ma. :,:
 Ehk ma surma suus küll seisjan,
 Siiski Jummalaga wõidan,
 Ta wõib hoida, awwita. :,:

5.

Wennad, röömsast wälja astkem,
 Sõariistad kätte wõtkem,
 Issama ja Reisri eest! :,:

Jummal võib ka tulles hoida
 Suretuffide eest kaitsta —
 Jummalaga tullesse! ;:.

III.

Kewwade- ja sui-laulud. 65

26.

Wisi! Mis helliseb — rahwad, et kuulge.

Kas kulete, lauljad, kui armsast,
 Keit linnud jo laulavad?
 Kas näete, lauljad, kui kennast
 Keit lilled jo õitsewad
 Ja maggusast lehkawad? —
 Mis sundmist on ennam seal tarwis?
 Eks olgem nüüid laulma ka walmis:
 Sest kallis, kallis kewwade on kä,
 Jah, kewwade on kä, — — ;:.

Kiil olli meil iggaw pitt talwe
 Kus wangis keit ollime;
 Eht pakkusid laulud meil' peale,
 Siis wait jäma piddime
 Ja kurbdusfes seifime.

Nüüd agga keif luumi on sullan'd,
 Ja lauljatte römo aeg algan'd :
 Sest kallis, kallis keiw. 2c. 2c.

Kui watame wäljabe peale,
 Mis priskeste kaswawad,
 Kui kuleme lindude heäle,
 Kes hulgani köllawad,
 Et sömist nüüd leiawad :
 Siis lauljad, kes laulda wöib, laulgo
 Ja Jummalal' tänno ka andko :
 Sest kallis, kallis keiw. 2c. 2c.

27.

Kui jo jöed röömsast jookswad
 Metsad lehtes kohhawad ;
 Kui jo lilled wäljal öitf'wad,
 Pinnud metsas laulawad ;
 Kui jo karjad wäljas käiwad,
 Lapsed wainul huikawad :
 Siis on öiged laulo päwad,
 Mis meil' palju römo saatwad ;
 Siis on rööm! ;:

Laskem siis, oh laulo-wennad,
 Dummad laulud köllada!
 Keiwadised päwad kennad,

Wõiwad süddant arwada.
 Rõõm, se tahhab lauluks sada
 Igga weikse linno suus.
 Wõtkem, wennad, rõmustada :
 Wanna sui on jälle uus !
 Meil on rõõm ! :,:

3.

Tagganege murred, waewad,
 Kallis kewwade on kä ;
 Pehme tuul ja sojad päwad, —
 Murred surgo laulusse.
 Rõõm. meid kandko, ellad wennad,
 Pauls tiwul illesse.
 Päike teeb nüüd itmäd sojaks,
 Urgo jägo südda külmaks.
 Meil on rõõm ! :,:

4.

Kullerkuppud, Zani-lilled,
 Waatwad lahkest meie peal ;
 Rõõmo laulwad linno keled,
 Rõõmo karjalaste heäl.
 Kui keik lomad rõõmo tundwad,
 Et nüüd kewwade on kä,
 Pauldes se eest tänno andwad,
 Soja armo tunnistarwad :
 Siis on rõõm ! :,:

28.

(Karjaste laul.)

Niiid olgo meil karjastel römo laul suus,
 Sest linnud on laulmas ja lehhed on puus.
 Keik lummi on sulland ja kerwade kääs,
 Keik hüppab ja kargab, mis kuuwal ja wees;
 Sest töttage römoga wainule kofko,
 Ja laulgem, kus käggo meil hüab jo wasto: Ruffo!

Koor: :: Juuwallera, Juuwallera, Juu-
 walle-ralle-rallera! ::

2.

Kuis seiswad niiid kennaft meil silmade ees,
 Keik wäljad ja asad, mis lilledes sees;
 Kuis kollawad kellad ja kohhawad jöed,
 Ning lehkawad maggusast orrud ja mäed;
 Keik lobus on ehtes, kui pruut peio ees:
 Sest laulgem, jah laulgem, et kerwade kääs:

Ruffo!

Koor: :: Juuwallera, 2c. 2c.

3.

Kuis hüppawad talled niiid kinkude peal!
 Kuis rönustab wainul meid sarwede heäl!
 Ja kaste, se hiihgab, kui kuld rohho sees;
 Keik rönustab süddant, mis silmade ees. —
 Kui laulwad siis metsad ja haljendab iis,
 Siis töstkem ka heäle, mis karjaste wiis: Ruffo!

Koor: :: Juuwallera, 2c. 2c.

29.

Kui kaunist hüab waino peal,
 Se karja-sarwe heäl :,:
 Ja kostab metsast wasto seal :,:
 Oh, hüa, hüa peal! :,:

2.
 Pu-lehhed, rohhi, lillek'sed,
 Mul näitwad mängiwad; :,:
 Keif määd ja orrud, kiwwid, weed, :,:
 Müüd moga laulawad. :,:

3.
 Mo meel on rõnnus, laulud suus,
 Et kewwade on kä, :,:
 Mis Jummal loond, on jälle uus :,:
 Ja ärtab üllesse. :,:

4.
 Kui agga mötlen Tio peal,
 Siis südda kurwaks lääb, :,:
 Ja halle karja-sarwe heäl, :,:
 Mind kurwemaks weel teeb. :,: :

5.
 Ta on ni armas niinuule
 Ja ellab kangel weel, :,:
 Nääb waewa wõera kässolal, :,:
 Ja otab nuttes seal. :,: :

6.
 Ta kallid silmapisjarad
 Ma ärra nelaksin, :,: :

Ja allati ta kallist pead ::
 Mo süüles hoiatšin. ::

7.
 Ta on ni lahke, tassane,
 Kui walge turwike, ::
 Ja armastab ni ellaste, ::
 Kui mudest iikšige. ::

8.
 Ta mesšimaggus armastus,
 Mull' maggust wallo teeb; ::
 Oh, et ta armo kurwastus ::
 Ni pitkale weel lääb! ::

9.
 Oh, millal iikšord jõuan ma ise
 Mo kooda asfuta, ::
 Ja omma kalli Tioga ::
 Mo pessa ehhita! ::

10.
 Mo kallis Tio, ota weel,
 Kui kolm kord lummi lain'd, ::
 Siis olleme ka meie teäl ::
 Jo pulmad ärrateind. ::

11.
 Ses lotusšes ma kannatan,
 Jään truiks surmani, ::
 Ja Tio, sind ma armastan ::
 Mo ello otsani. ::

12.

Sest rõmo teeb mo süddamel,
 Se karja-sarwe heal, ∴:
 Se pörab süddant, möttet, meest, ∴:
 Mo armisa Tio peäl'. ∴:

30.

(Karjaste rõöm.)

Kell' on ni lahke, rõnnus meel,
 Kui wagga karjastel?
 Kell' on ni helle, selge heal,
 Kui karja-sarwedel?
 Kui linnud laulwad pude peal,
 Ni meie pude al,
 Siis lust on kuulda keikidel,
 Kes käiwad karjasmaal.

2.

Pääw-paistab, linnud laulawad,
 Ja karri waikselt sööb;
 Tuul lehkab, kellad hüawad,
 Mis meie rõmo teeb.
 Meil haljas rohhi pörmandaks
 Ja taewas kattusfeks;
 Keik metsa lilled meleheaks
 Ja Jummal kaitsejaks.

3.

Kell' südda raske, nuffer meel,
 Se mingo wainule

Ja waatko, kuidas linnud seal
 Ja lilled murreta.
 Mis Jummal lonud illusast
 Ja hoiab armoga,
 Keik öits'wad, laulwad tännoga;
 Keist öppi sinna ka.

31.

Salwe mödas, mis meil teggi
 Iggawust ja kurwastust;
 Rohhi tärkab, jookseb jöggi,
 Keiwade toob rönnistust;
 Mäed, orrud, metsad, wäljad,
 Keik on uest ellamas,
 ∴ Pöllud, heina-asad haljad,
 Tommingad ka öitsemas. ∴

2.
 Bange lille-kronid pähhä,
 Pennad neiud, asa peal,
 Kullerkuppud jälle nähhä,
 Wilja orras illus weel.
 Väälle lehtes pude oksad,
 Kus need linnud figuwad,
 ∴ Ehhitawad onnad pessad,
 Rönnuft laulo aiawad. ∴

3.
 Keiwade küil pessitawad
 Võokesed, linnuk'sed;

Agga röömsaid pulmi tevad
 Süggise keik neink'sed.
 Hans, se mötleb Anne peale,
 Jürri Marrit iggatseb,
 ∴ Karel tunneb Kaie heäle
 Rõmustab, kui tedda näab. ∴

4.

Kewwade, oh kallis ello,
 Karjasmaal ja waino peal!
 Armastus, se maggus wallo,
 Mitme nore rinna al.
 Mis ni mitto neint ootnud,
 Ehk se tulles tännude;
 ∴ Mitto peint töötamid:
 „Dot, kui tulles süggise!“ ∴

5.

Dotkem süis, ja olge röömsad,
 Meind, peind, hulgani;
 Sui on suhkruist ootse-päwad,
 Pulmad süind'wad süggise.
 Kewwade jo öisi kandwad
 Dunapiind ja öel'sed;
 ∴ Pärrest öidest öunad sawad,
 Meindest ka naeseksed. ∴

6.

Keik, mis pärrest wilja kannab,
 Peab enne öitsema;
 Anneke, kui suud jull' annab

Hans, siis pead otama.
 Mehhed on jo truid linnud,
 Egga nad ei walleta;
 ::: Mis nado rudo on röötamud,
 Dotke — küil se sünnib ka. :::

32.

Kui üksi metsas laulan ma,
 Ehk röömsas koris teistega,
 ::: Siis on mo südda röömsam weel,
 Kui rikka mehhel kulla peal. :::

2.

Siin paistab päike sojaste,
 Siin öits'wad lilled kunnaste;
 ::: Siin laulab õ-pik, kuko-lind,
 Keik lomad rönustawad mind. :::

3.

Ma istuks metsas allati;
 Siin tujukub südda röömsaste;
 ::: Siin polle murret, kurwastust,
 Ei kuso, rido, pahhandust. :::

4.

Mis hulga seäs laggedal,
 Ni linnades, kui küllas maal,
 ::: Meil ahhastusses seisab ees,
 Ei leita waike metsa sees. :::

5.

Kui armsal kerwadisel a'al
 Pöön silmad metsas üllespool,
 :: Siis sures templis ollen ma
 Ja laulan röömsa melega. ::

6.

Siin waitkes walges kaskus,
 Ma ollen ni kui kirrikus.
 :: Ei nä siin kurja minno silm,
 Ei eksita mind kurri ilm. ::

7.

Siin tahhan minna laulda ka,
 Mo Jummalale römoga;
 :: Ja wennad, kes teist tahhab weel,
 Se laulgo siin on rumi küel. ::

53.

Wissil: Eedti wennad, laulgem röömsast.

Lõgem kokko, röömsad lauljad,
 Mingem lauldes waimule!
 :: Seal on röömsad liggilauljad,
 Metsa linnud hulgane. ::
 Ni kui meie laulo healed,
 Sündwad, sündko süddamed;
 Ühte jägo meie meled,
 Ühtekokko meie kääb,

Roor: Ühte jägo meie meled — meled,
 Ühte kokko meie kääb.

2.
 Menda iihhes nõus ja feltjis,
 Wennad, laulgem helledast!
 :: Rõmo tundes iihhes foris
 Tõstken heält müüd illusast! ::
 On meid Jummal rõnustanud,
 Ja meil kallist terwist ann'd
 Rõmoga meid kiunitanud,
 Paulo heält meil' rindo pann'd:

Koor: Mis siis ennam teha võime — võime.
 Kui et se eest laulame?

3.
 Müüd on kallid paulo päwad,
 Mets ning mäggi haljendab,
 :: Linnud laulwad, lomad sõwad,
 Keif, mis ellab, rõnustab. ::
 Kewwade keif ärkab iilles,
 Kewwadel on laulud suus,
 Iggal maal ja iggas keles,
 Kuulda on suur rõnustus,

Koor: Iggal maal ja iggas keles — keles,
 Kuulda on suur rõnustus.

4.
 Laulgem põllust, heinamadest,
 Metsadest ja mäggedest.
 :: Laulgem pu ja aia tõdest,
 Wiljapuist ja lilledest; ::
 Laulgem Cestimaast ja põlwest,
 Cesti naestest, neiudest;

Need on kallid meie melest,
 Meile armsad süddamest,

Roor: Need on kallid meie melest — melest,
 Meile armsad süddamest.

5.

Cesti kowwade on kenna
 Cesti laulud illusad ;
 ∴ Cesti põld wõib leiba anda,
 Cesti neiud näggusad. ∴
 Kui ma nende heäle tulen,
 Nende kuldsed juuksed nään,
 Süddamest siis römüs ollen,
 Ued laulud suhho saan,

Roor: Süddamest siis römüs ollen — ollen,
 Ued laulud suhho saan.

54.

Waat, kuis taewas nüüd sinnab,
 Päwa tõuse jo punnab,
 Killed öitsewad !
 Armsast puhhuwad tuled,
 Kaunist kollawad healed :

Roor: ∴ „Disja! disja! nüüd kowwade kä!“ ∴

2.

Waat, kuis hallikad jookswad,
 Linnud pude peal laulwad,
 Metsad kohhawad ;

D'pif töstab nüüd heäle, no 319

Räggo kostab se peale.

Roor: :: „Disfa! bisfa! nüüd kerwade kä!“ ::

3.

Keif, mis ellab, nüüd laulab,

Et mailm wasto köllab;

Rönnus feige meel: no 100000

Linnul pessites metsas, dunnit 08

Kallal niudes wettes.

Roor: :: „Disfa! bisfa! nüüd kerwade kä!“ ::

35.

Oh mets, so halja oksadega*),

Sind terretan ma tuhhat ford:

So pude al on hea olla,

Sest kidan sind ::

Ni mitto tuhhat ford!

2.

So pude al ma tahhan laulda,

Ja rönnus olla julgeste;

Keif linnud wötto wasto kosta,

Et Jummal tein'd keif targaste.

3.

So pude al mull' tulles mele,

Kui önsaks teeb mind armastus;

Siin mötlen selle hinge peale,

*) Sest laulust lauldakse igga salmi tēse wiisi.

Kes on mo üllen rönustus
 Mo maggus lotus, önnistus,
 Mo önnistus!

4.

Siin waikses templis tahhan kita,
 Mo Jummalat ta heldusfes:
 Jummal on hea,
 Ja temma heldus festab ikka iggawest!
 ∴ Jah, iggawest! ∴

5.

Oh mets, so halja oksadega,
 Sind terretan ma tuhhat lord!
 So pude al on armas olla,
 Sest kidan sind ni tuhhat, tuhhat lord!
 Jah, tuhhat lord! ∴

36.

Siin istume rohho peal,
 Lillekroon peas,
 Jah, lillekroon peas;
 Siin wötkem ka laulda ∴
 Kuumi jo ku paistab seal tähtide seas.

Roor: Siin wötkem ka laulda. ∴

Kuumi jo ku paistab seal tähtide seas.

2.

Keif norusje päwad meil
 Ruttawad kääst,
 Jah, ruttawad kääst,

Kui wankre al rattad, ;:;

Kes teab, kas weel home iits ellus on meist.

Koor: Kui wankre al rattad, ;:;

Kes teab, kas weel home iits ellus on meist.

3.

Sest laulgem müüd foris, et

Kewwade kä,

Et kewwade kä.

Keif laulab jo röömsfast; ;:;

Ka laulgem, et murre meil koormaks ei jä.

Koor: Keif laulab jo röömsfast; ;:;

Ka laulgem, et murre meil koormaks ei jä.

IV.

Janipäwa-laulud.

37.

Müüd armas Jani-õhto kä,

Ja tülled põllewad;

Sest wennad, astkem riddasse,

Kes laulda mõistawad.

Se kallis õhto ronnustab

Mi mitmed süddamed,

Kes õiget rõmo otsivad,
Ja kartvad Jummalat. :.:

^{2.}
Kui tulli õsel pinnedas,
Ni paistis Juhhanes;
Kui tulli päwa tõusmises
Ni kustus Juhhanes.

Ei päris päike polnud ta,
Waid, kes sest tunnistas,
Et päike pididi tõusema,
Kes ilma walgustas. :.:

^{3.}
Sest olgem rõõmsad, tännage,
Keif hulgal selle eest,
Et Jummal peastnud heldeste
Meid pinnedusse seest.
Meil on nüüd walgus, ellage,
Kui lapsed, walguses;
Keif illekohhut põlgage,
Mis kurja ilma sees. :.:

* * *

38.

Oh kui armas on kuulda
Jani-õsel se laul,
Mil keif tuled, mis paistwad,
On selgetõ rõnuks meil!
Eiis keif rahwas on rõnuks,

Ja keik meled ka head.
 Et ta Janipääw on tulnud,
 On mo süddamel rõõm,
 Süddamel rõõm!

2.
 Oh sa armas, sa kallis pääw,
 Ei unnu sa mul;
 Sest sel päwal, siis andis
 Mull' keige esmalt suud
 Se, kes armas mo melest,
 Armsam weel, kui mo hing;
 Agga mis suandja ninuni —
 Sedda ei ütle ma,
 Ei ütle ma!

39.

Nüüd olgem keik rõõmsad,
 Sest Janipääw kä,
 Ja öiskagem, sõbrad,
 Sest meie meel hä.
 Keik nukker meel, murre,
 Se laddugo meist,
 Kui ladduwad süggisel
 Lehhedke puist.
 2.
 Keik ütseb ja lehlak
 Ni maggusast teäl,

Ja mönni paat figub
 Wee laenete peal.
 Kiiil lusti ja römo
 Meil' Janipääw toob!
 Oh kahjo, et aastas
 Üks ainus kord käib!

3.

Niiid põllewad tulleb,
 Ning wee peal ja määl
 Ka helliseb rägo
 Ja õpikko heäl;
 Sest laulgem ka röömsast,
 Et meie meel hä:
 Oh viisja! oh viisja!
 Niiid Janipääw ka!

40.

Laulge, laulge, tänna tulleb
 Jani-rööm, kui tulli põlleb!
 Kes niiid ennam kurwaks jääb,
 Kui ta Janipäwa näab? ;:

2.

Jani-õsel, tulle walgel,
 On suur rööm niiid meie hingel;
 Sest se weikse walge peal,
 Tõusis armo päike meil. ;:

3.

Kida nüüd, oh ristirahwas,
 Tämmo andma olle wahwas:
 Iuhhanes, mis kulutan'd,
 Du jo ammo täide saand. ∴∴

41.

Kes tahhaks murrese norguse seista,
 Kui rönus Jani-õhto kä?
 Kes tahhaks kulmo korskutada,
 Kui tõttab römo = tullele?
 Kõõm tullele igga pä meil wasto,
 Ja pealege weel tämma pä;
 Kõõm aitab ilmast wälja astu',
 Kui meie ello ots on kä.

2.

Weel ellan ma, weel heidab kaste,
 Ja jöed, ojad jookswad ka;
 Weel paistab ku ni helledaste,
 Kui Adamale paistis ta;
 Weel on siin kennad laulud kuulda
 Ja haljas rohhi kattab maad;
 Weel peab mind mo Marri uenda,
 Kui Ewa omma Adamat.

3.

Weel andwad põllud peatoidust,
 Ja pilwed soja wihmalest;

Weel tunnen rõmo lille haigust,
 Ja suise soja päwadest ;
 Weel paistab koit ja ehha = walge,
 Ja õpit, käggo laulawad ;
 Weel lehib Jani = tulli selge,
 Ja Eesti poisid õiskawad — :

4.

Müüd üttelge, miks peaks minna
 Mio kulmo kortso tõmbama ?
 Kui maad ning metsad, taewa = stuna,
 Keif täidetud on rõmoga ? . . . .
 Ei ! wennad, kulmo kortsutago,
 Kell' werri passuks, mustats läin'd ;
 Need kortsus, happo näggo tehko,
 Kes polle Jani = tullel läin'd.

42.

Wistil: Kui üst metsas laulan ma.

Kui Janipäwal waino pealt,
 Ma kulen rõõmsa rahwa heält,
 ∴ Siis laulan minna nendega
 Ning tunnistan mo rõmo ka. ∴

2.

Kui karjad metsast tulleswad,
 Siis lilled sarwis rippuwad ;
 ∴ Waat, külla naesed nobbedad,
 Keif lehma = rohhto otsiwad. ∴

3.

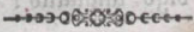
Ka karjastel on lilled kääs,
 Ja karri lilles nende ees;
 ∴ Nad löwad lulli rõmoga,
 Et jälle Janipäaw on kü. ∴

4.

Ka laulwad neiud fige peal,
 Ja kangel' kostab nende heal;
 ∴ Peig warritseb ja kulab pealt,
 Ning kidab onuma prudi heält. ∴

5.

Mis Janipäwal lubbatud,
 Saab Jõulopühhiks täidetud;
 ∴ Mis Jüüri ettevõtmud on,
 Du wissiste ka Marri ön. ∴

V.

Süggise- ja talgusse- laulud.

43.

Rõmolaulud, tõuske üles,
 Meie töö on õnnistand!
 Piddagem müüd Sedda meles,
 Kes meid rohkest rõmustand.

Leiba on ta meile annud,
 Meie põlb on kaswanud,
 Kurja eest ta sedda hoidnud,
 Meie kasjaks walwanud:
 Summal olgo tämmatud!

2.

Rõmolaaulud, tõuske ülles,
 Mis ma lootsin on mo kä!
 Kohke saak on minno sülles,
 Korda läinud minno tö.
 Lapsed, perre leiba sawad,
 Nälja hirm jääb kaugele;
 Waesed sandid troosti leidwad
 Meist, kui pudus nendele:
 Summal olgo tämmatud!

3.

Rõmolaaulud, tõuske ülles,
 Tõusmist kinni lodeni!
 Kõitke Lojat iggas keles,
 Ühhest merrest teiseni!
 Ta on armo üllesnäitnud,
 Tööd ja waewa õnnistand;
 Duetust meist kangel hoidnud
 Ja keik terwelt kätte annud:
 Summal olgo tämmatud!

44.

So walged meie wäljad
 Ja wilja leikus kä;
 Eest wõtte sirbid, leif'jad,
 Ja töt'ke põllule!
 Müüd tehke tööd ja laulge:
 „Reik Jummal armust ann'd!“
 Kui teie sirbid leif'wad
 Ja wilja kõrred lang'wad,
 Siis möttelge ka seal
 Se surma = sirbi peal.

Eest wilja pannaks' aita,
 Umbrohto tüllesse.
 So ihho langeb hauda,
 Hing lähhäb üllesse.
 Mis agga tedda otab
 Ja kuhho temma saab?
 Se peale usflik mötleb
 Kas hingab ta ehk wõitleb:
 Et temma wiinne tund
 Took maggust rahho = und.

45.

Nüil römustab se süddame,
 Kui linnud laulawad

Ja jälle uest kewwade
Pund, rohhud bitsewad.

^{2.}
Weel armsam on, kui süggise
Pöld wiljast nörretab,
Mis waewa järrel meie meel
Mi wägga himmistab.

^{3.}
Kui kuhhelattel, nabradel
Kumm põllul kitsaks jääb,
Ja asal kuhhi kuhja peal
Mei' süddant römustab.

^{4.}
Kui rehewardad laskuwad,
Suur unnik sarja al,
Ja keik uut leiba maitsewad:
Siis tämmo Jummalal!

46.

Sirbid niitwad
Wihhud heitwad
Sirbi terra al,
Tüdrukute pärjad
Norest higgist märjad,
Siiski laulud suns. :.:

^{2.}
Sirbid leif'wad
Neind laulwad

Billi heäle al, :
 Kuni fu jo paistab,
 Perrenaene hiiab
 Tango pudrule. ::

3.

Gansfo Marti
 Quisk'wad sirpi,
 Dhto tullemas;
 Zubba päite wereb,
 Sidduminne tulleb,
 Olgent willetad ! ::

4.

Leik'jad põllal,
 Sirbid õllal —
 Tulge lauale !
 Ühhest waagnast sõwad,
 Ühhest kannust jowad
 Pops ja perremees. ::

5.

Kell' toit mekkib,
 Sell' fu nokkib
 Omna armokest;
 Zürru küssib Marrikt,
 Marri küssib Zürrilt
 „Mis so südda teeb ? ::

6.

Sögid södud,
 Fogid jobud,

Tantsud tantsitud ;
 Rahwas loio lähwad,
 Tee peal minnes hiiüdwad :
 „Disfa, Talgused !“

47.

Et's süggise
 Meil wäggise
 Jo tahha kätte tulla ?
 Jo kaggud jäid
 Ja lood wait,
 Ei möista õpikud laulda.

2.

Keif päsof'sed
 Ja warblased,
 Keif näewad talwet jo paistwad.
 Kus kurred jäänd ?
 Keif ärraläind ;
 Reid hirmutand süggise ilmad.

3.

Oh, tulle sa,
 Ei kardä ma
 Eind, wöttan waggusi wasto.
 So tuul on külm
 Ja willo ilm,
 Sest teggin sulle uut ahjo.

Mo salved ka
 So täitsid sa,
 Eest wöid niid üri le tulla.

Mis wöid sa mull',
 Oh pöhja = tuul
 Mo kasjukas kahjuks suurt, olla?

Kui mäsfad sa,
 Siis watan ma,

Mo afnast römoga wälja.
 Keif hangund weed
 Ja sani = teed,
 Kui tuiskad, tewad mull' nalja.

Ja pealege,
 Oh süggise,
 Ea tead jo, kes sul käib kañnuul:
 Keil kewwade
 Sull' näitab teed,
 Et töttad siit rongade tiwul.

48. Kus ellaks ma?

Kus ellaks ma?
 Kus keif õiglased römoga istuwad,

Ning ka Jummalat tännades laulwad,
 Kus keik rahwas ellawad rahhoga:
 Seal ellaks ma!

Kus ellaks ma?
 Kus on ellamas söbber ta söbraga,
 Ehk ka mees omma naesega armoga,
 Kus lapsed, kes hirmota tewad, mis hea:
 Seal ellaks ma!

Kus ellaks ma?
 Kus keik risti römoga kantakse,
 Ning ka waeste wendadel' autakse,
 Kus on usko, armgustust, lotust ka:
 Seal ellaks ma!
 Jah, seal ellaks ma!

49. Paulo kasso.

Paul fergitab mei' ello,
 Et südda röömsaks lääb;
 Paul wähhendab keik wallo,
 Mis kurri ihm mei' teeb.

2.

Keik röömsad linnud laulwad
 Ni mitme wiisiga,
 Ja ommal kombel püüdwad
 Ka Lojat tännada.

3.

Paul mõistab tunnistada,
 Kui südda rõno täis;
 Paul võib ka jõuda anda,
 Kui kurivad päwad käes.

4.

Seft weenad, rõõmsast laulgem,
 Kui metsa liinut'jed,
 Ja ühhes meles olgem,
 Kui laulo weenat'jed.

5.

Meil sõbrussfest on laulda,
 Mis kofko hoiab meid;
 Se laul on kannis kuulda,
 Kes lauldes sõbraks said.

6.

Ka on meil lauldes kita
 Mei' kallis issama!
 Se võib meid rohkest toita
 Ja rõnnustada ka.

7.

Mei' issamaal on issa,
 Kes armus wallitseb;
 Keit Tenma sugguwõssa
 Su lauldes tunnistab.

8.

Ka meie armas emma,
 Kes meid on sünnitand;
 Meil Maarja maast on laulda,
 Mis meie temnalt saand.

9.

Ra on ni mitmel wenual
 Üks armas „öke“,
 Kes öfel egga päwal,
 Ta melest lähhäge.

10.

Ra mitmel lauljal naesed
 Ja lapsed armasta;
 Se tedda wöib, kui teised,
 Kül laulma aiada.

11.

Sest lauljad, meil on laulda
 Mi mitmest, mitmega,
 Ja lauldes kulumada:
 Mm, tänna, rõnnusta!

12.

Kes lodab, se on rõnnus,
 Ja laulab rõnnuste;
 Ei rõnnust lauljat kurbdus
 Wöi ial surreta.

50. Sündimise pääw.

Terre nüüd, sa kallis pääw,
 Sind on Jummal jälle annud!
 Ta armust kannatanud
 Ja weel ello pikkendan'd.
 Terre sa ;, kallis pääw! ;,:

Terre sa ::; oh kallis pääm!
 Tänno full', Jummalal
 Se sure armo eest!

2.

Halleluja lauloga
 Tänna unnest illes ärka!
 Sull' on Jummal armo näitnud
 Ja sind rohkest önnistand!
 Terre sa 2c. 2c. 2c.

3.

Önna tänno ohviriga
 Palwes temma ette astu!
 Ta on helde, armolinne,
 Kaitfis sind ja kaitseb weel.
 Terre sa 2c. 2c. 2c.

4.

Andko Jummal kama full'
 Nõõmsaid päivi, rõnnust ello!
 Hoidko kaugel sinust wallo
 Kinni hiiab surma kel.
 Terre sa 2c. 2c. 2c.

51. Ditse = laul.

Nüüd wennad, töttage wainule,
 Ja olgem wapräd ka laulule;
 Sest jubba loja läinud pä,
 Ja armus ditse aeg on kä.

Keif sittikad on lendamas,
Ja öpikko laul köllamas.

Lass' hüida, lass' hüida, lass' hüida: Halloo!

Keif sarwed, keif sarwed, keif sarwed: Halloo!

Lass' hüida keif sarwed: Halloo!

Ja öiskagem sekka: Halloo!

2.

Ku paistab, orrud ka aurawad,

Ja öitse = tulled jo põllewad;

Keif neiud laulwad lige peäl,

Ja kaugel kostab nende heäl.

Kül süddamed meil põksuwad,

Ja römoga sees hüppawad.

Oh römo, oh römo, oh römo: Halloo!

Mis öitsel, mis öitsel, mis öitsel: Halloo!

Oh römo, mis öitsel: Halloo!

Sest öiskagem sekka: Halloo!

3.

Et kuulge, wennaksed, lige pealt:

Kes kuleb kaugelt ta prudi heält?

Kes mõistab, mis se tähhendab,

Kui neio heäl ni wärriseb?

Ta ärras südda tunneb sees,

Et peio tedda kulamas;

Sest laulab, sest laulab, sest laulab: Halloo!

Ja tuffsub, ja tuffsub, ja tuffsub: Halloo!

Sest laulab ja tuffsub: Halloo!

Sest öiskagem sekka: Halloo!

52. Peio iggatjeminne.

Kallis Marri, kangel ellad,
 Millal kandwad sind mo kääd?
 Silmavet sa tihti wallad,
 Kurvastusse päivi nääd! —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

2.

Lapsest sadik olled sinna
 Minno keige surent röönt;
 Ei sa woi mo melest minna,
 Kuni korristab mind surm.
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

3.

Kallis Marri, kangel ellad,
 Urwa kulen ma so heält;
 Siiski mulle armas olled,
 Neg ei pöra minno meelt.
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

4.

Tullerwad need tunnid mele,
 Mil mo süles ist' sid sa;
 Mötlen ma se sauna peale,
 Mis full' pandiks andsin ma: —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

Mälletad weel, kallis Marri,
 Kui lord aedas pärna al
 Ellast hoidis minno käsfi
 Sinno pead wo riina naal? —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

6.

Eks ma seal ei töotanud:
 Marri, sind, ei mitte muud?
 Eks sa seal mull' esmalt annud
 Häbbelikkult prudi suud? —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

7.

Ükski wäggi siin mailmas
 Sinnust mind ei lahjuta;
 Keik muud neind minno silmas,
 On kui ilma ellota. —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

8.

Kuleu linnud, naen lilled,
 Ikka mötlen sinno peal;
 Sinno kuldseid sidijumksed,
 Sinno maggus löö-heal —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinnust wist ei lahko ma!

Eht küi meie meel ei mõista,
 Mil eht küida sünnib se,
 Siiski võtkem kindlast lota,
 Et meid kokko pannakse. —
 Kallis Marri, kannata,
 Sinmust wist ei lahko ma!

53. Paulo palk.

„Mis kuleu ma seal ukse ees?
 Mis heält seal treppi kõrwas?
 Kes on se kemma laulomees,
 Ja laulab külmäs öues?
 Ni küsis üksford kunningas,
 Ja teenrid ollid jooksemas
 Se laulja sisse lastma.“

„Oh terre, fured üllemad,
 „Keif meeste-, naesterahwas!
 „Siin kuld ning hõbbe hiilgawad,
 „Siin ollen ma kui taewas
 „Se saal on suur ja illo täis,
 „Siin olgo minno laulo wiis,
 „Kui lööl pilwe rüis.“

Müüd tõstis laulil omma heält,
 Ja kulafid keif herrad,

Ka preilid, prouad waatsid pealt
 Ja teggid röömsjad silmad.
 Paul olli armas kunningal,
 Eest laskis temma laulial
 Kuld kee ta palgaks anda.

4.
 „Ei kanna laulik kuldset keed,
 „Ei ehte omma rindus;
 „Las' jedda kanda ritterid,
 „Et nende nimmi kulus;
 „Oh, amma jedda illemail,
 „Las' neid ni mitue koorma peal
 „Se kuldse koorma kanda.“

5.
 „Ma laulan, kui lind ofsa peal,
 „Kes laulo pärrast laulab;
 „Ei nõua maksõ laulja meel,
 „Kui röömsaste heält tõstab.
 „Kui tahhad süiski tassuda:
 „Las' kuldset winta römoga,
 „Wind kuldset peekrist jua!“

6.
 Ta jõi ning tänmas süddamest;
 Muud polnud temmal anda.
 Oh, et keik lauljad laulo eest
 Wõiks nenda palka sada!
 „Keig' õnne eest, oh tännage
 „Ni süddamest, kui minnage
 „Se seinne eest teid tännan!“

54. Sullase = laul.

Ma ollen küil üks waene tallo orri
 Ja palle higgis teniu onna leiba ;
 Ei siiski ja, oh laimaja, so lorri
 Mo armast põlwe alwaks tehha ka.
 Mi ma= kui saksamehhed,
 On Jummal ees iihhed.
 :: Seft ollen rahhul onnas tallo põlwes,
 Teeti tööd, sõön leiba, ellan rahho sees ! ::

2.

Ei olle Jummal keikil mõisad lonud,
 Waid surem hull on põllo küindjaks pandud ;
 Keik sedda on küil Jummal targast seadmud,
 Ja minno meel on rahhul sellega.
 Ma küindko, kirjutago,
 Kas head ehk alwa sögo,
 :: Mo rided olgo pehmed ehk ka karmid :
 Ma ellan ka, ja surres on keik üks. ::

55. Murreta südda.

Mis aitab siin mailma peal,
 Kui kirw ja nukker ollen teal ?
 Mis kasso sadab kortsus kulm,
 Ehk pahha meel ja kadde silm ?
 Kes murretsedes otawad,
 Et hallid juuksed kaswawad,

Need jölledaste teggewad
Ja ello = rahho wihtawad. ∴∴

2.

Ei tulle murred Jummalast:
Kui ohhakad nad tõuswad maast;
Kes murretses, ei tahha se,
Mis taewa Issa tahtnime,
Waid nõuab, sõgge, rummalast,
Et südi leiaks Loja tööst.
Ei ölle = kört sa tehtud ta,
Ja tahhab Lojat õppeta. — ∴∴

3.

Kes minnule on käsfo arm'd,
Eht mind mailma toitjaks pamm'd?
Mis Jummal lonud, peab ta
Keif isse ülles armoga.
Ta ommad sannad ütlewad:
„Te tööd ja pallu Jummalat“
Keif murred jätta temmale,
Ta murre aitab ütsine. ∴∴

4.

Weel hullen on, kui norgus käin
Ja äggades mo leiba soon,
Ja ollen weel eht rikkas mees,
Kell' rahhakot ja salwet täis!
Wui! häbbi selle mele eest,
Mis õnnetust teeb heldusses!
Kell' õnne peal on kaebdus suus,
Sell' õn on temma õnnetus. ∴∴

5.

Du Jummal taewas ellus weel,
 Siis ifka rönus minno meel.
 Du pudus mul, siis annab ta,
 Du hädda kä, siis aitab ka.
 Neil lindudel seal oksa peal
 Du wähhem weel, kui minnul teal,
 Ja ükski neist ei murretse,
 Waid laulwad ifka röömsaste. ;:

56. Issa maiia.

Kas tunnete üht maiakest,
 Mis mitmest alwaks petakse?
 Mis süski teikist maiadest
 Mul teige armsam surmani.

Koor: Se on mo isja saunake,
 Kus lapsepõlwes mäng' sü röömsaste.

2.

Se saun on weike, näoto
 Ja linno pesja sarnane:
 Ma iggatsen, kui linnoke,
 Mo isja sauna järele.

Koor: Oh waihue, kallis maiake,
 Mo silma ees sa seisad allati!

3.

Seal mind mo emma sünnitas,
 Ja töstis esmalt põlwe peal;

Seal mind mo isä kaskwatas,
Ja hoidis omma silma al.

Roor: Oh armas, kallis maiake,
Mil näwad siud mo filmad ueste?

Seal kaskwawad need kasksepuud,
Mis, kui mind emma sünnitas,
Said isä kättest istutud,
Et jedda päwa mällestas.

Roor: Oh maddal, weike saunake,
Mo meles seisad sinna kindlaste!

Seal jookseb weel se hallikas,
Kust minna lapsesöhlwel jöin;
Seal ütseb weel se pihhelgas,
Kust nores söhlwes marjo söin.

Roor: Oh kallis isä saunake,
Ei sa mo melest ial lähäge!

Oh wöiksin minna üks kord ka,
So kattukse al lahkuda!
Seal wodis jälle uimuda,
Kus esmalt walgust näggin ma!

Roor: Käl sowin ma, oh saunake,
Et sinno seest mind hauda kantakse!

57. Norusse rööm.

Olge röömsad ruttoga,

Rõnto aeg lääb möda!

Pea kantaks' nuttoga

Mõnda meitest hauda.

Meie päwad töttawad,

Murred tulla ruttawad.

On ford lilled öitsemas,

Olgem wapräd noppimas.

2.

Rööm ja kurbdus, möllemad

Pennada küil mõistwad,

Kui nad lähwad, tullemad,

Kadduwad ehk jäwad;

Murrel rut, kui tulleb ta,

Rõnnul tiwad lahkuda;

Olled noor, siis rönmusta,

Küil ja pärrast ohkad ka.

3.

Kus on meie wannemad?

Piwa = Amius teab;

Mendest lapsed öppiwad:

Surm meid hauda weab.

Ölle rönmus ruttuste!

Ehk so tund lööb äkkiste

On sul kallis terwis kä,

Laula siis ja tänna sa!

58. More ello rõõm.

Kui olled noor, siis rõnnusta ja laula,
 Kõil wannadusjes kurwaks saad ;
 Kui werri külm ja jalg ei tahha käia,
 Siis kurwi päiwi küllalt nääd.

Koor: ∴ Olle nüüd rõnnus, et norus weel kä ;
 Ei pärrast rõmo so film paljo nä. ∴

2.
 On terwis kä, kõht täis ja rie ümber,
 Miks pead norgus ollema ?
 Sa olle perremees ehk teise tener,
 Kui teed, mis kohhus — rõnnusta !

Koor: ∴ Olle nüüd rõnnus, et norus weel kä ;
 Ei pärrast rõmo so film paljo nä. ∴

3.
 Mi kaua, kui sull' Jummal ello annab,
 Siis onnast ellust rõnnusta ;
 Kui tulleb surm ja külma hauda kannab,
 Siis on sul aega maggada.

Koor: ∴ Olle nüüd rõnnus, et norus weel kä ;
 Ei pärrast rõmo so film paljo nä. ∴

4.
 Ja nääd sa mõnda Jummalaga jätwad,
 Kui surmalaulo lauldakse ;
 Siis tea sa: ka sinno päwad lõpwad,
 Ja wimaks kuki kantakse.

Koor: ∴ Ello on iirrike, lõppeb ka pea,
 Ella siin waggaste, siis surm on hea. ∴

59. Issa maia.

Minno kallis issa = maia,
 Ilka mötlen ma so peäl;
 Kui ma mötlen, tulleb filma,
 Kõmo filmawessi teal. ∴∴

2.

Kallis weike, waike maia,
 Kenna metsa tulla sees;
 Wõiksin ma sind järgest nähhä,
 Se mul seisab süddames. ∴∴

3.

Pund, mis issa akna alla
 Dnma kaga istutand;
 Ei se minno melest lähhä,
 Kuida ma neid kaswatand. ∴∴

4.

Dunapund, kus külges öunad
 Altnast tuppa paistawad;
 Waargamarjad, sostrapöfad,
 Keik mo meles seisawad. ∴∴

5.

Unnenäggudes ma söuan,
 Weiste rantis tigi peal;
 Laudilt kanna = pessi leian —
 Arratab mind kulle heäl. ∴∴

Siino kaevust animumtades
 Onna janno kustutan;
 Kaapsa = taine pävalodes
 Külna weega kosfutan. ;:

7.
 Millal nään ma kaugelt paistwad
 Pärna külla waino peal?
 Millal kulen kuffed laulwad,
 Weiste kellad hiiüdwad seal? ;:

8.
 Millal nään so honed paistwad
 Dits'wa ömnapude seest?
 Kus so päsofesed lend'wad
 Pessasse ja pessa seest? ;:

9.
 Millal kulen röömsad lapsed
 Külla öues kirkawad?
 Perrenaesed kanno hiiüdwad,
 Lamba talled mägitwad? ;:

10.
 Kui mind Sunmal jälle aitab
 Onna isfa küllasse,
 Siis ta null' weel kallim näitab
 Ollewad, kui ennege. ;:

11.
 Kallis sündimisse asse,
 Jä mo surma paiga ksta!
 Wotta omma nulla sisse
 Wimaks mind ka hingatta! ;:

60. Puhhas südda.

Kallis on üks puhhas südda!
 Tulgo rist ehk tulgo hädda
 Itka rönus,
 Itka rahhus,
 Kannab tennu waihfeste.

2.

Mi kui hallit selgest jookseb,
 Iggal aial läbbi paistab:
 Menda olgo
 Meie ello
 Selge, puhhas, laitnatta.

3.

Mitmed tuleb, tornid tõuswad,
 Silmad saggedast ehk nutwad:
 Polle hädda!
 Kui on südda
 Puhhas, küll keik möda lääb.

61. Sündlit meel.

Sündlit on kallis anne,
 Ning se tulleb üllewelt;
 Ennam weel, kui kuld ja hõbbe,
 Rõmustab se meie meelt,
 Wennaks, sõbraks ninnetada

Teine teist, on armas kuulda,
 Sündlik meel, seks lögem käsfi,
 Meie hulkas ellago! ;:;

2.

Süddames meil rahho olgo,
 Söbrus paisiko filmadest;
 Teine teise ette jõudko
 Armastades liggimest. ;:;
 Mis on kallim, kui et mõistad,
 Olgo tutvad sull' ehk wöerad,
 Kust sa inimessi leiad,
 Süddamest neid armasta? ;:;

3.

Oh, et sunnust, kallis söbrus,
 Kindel truus, wemameel,
 Kaugele jääks ahnuis, uhkus,
 Kaddebus ja wallekeel! ;:;
 Keige rio eest end hoidke,
 Ühte meelt ja rahho nõudke;
 Wend peab wenda armastama,
 Ja ei ial wihtama. ;:;

62. Laewamehhe laul.

Sigo, laewote!
 Laened, käige tassa,
 Puhhu, tuul, sa parrajalt!
 Paista, päwate,

Merri, ärra mäsä,
 To meid terwelt wöerast maalt!

2.

Potes käime teed,
 Eht suur wäggi merrel,
 Jummal mei' eest murretses!
 Meie onnakses
 Du küil meitest kangel,
 Küil neid armas Issa näab!

3.

Jöua, laewoke,
 Roddo rahwas otab,
 Watab tihti merre pool.
 Röömsad olleme,
 Jummal keiki hoiab:
 Roddo neid, meid merre peal.

63. Josefpi laul.

Omna nores lapse põlwes,
 Wägga isä filma al,
 Ollin minna karja hoides,
 Wägga rõmus Judamaal.
 Sekemis, kus meie karjad
 Söiwad palmipude al,
 ∴ Ellasui ma weel sel aial
 Wait ning tassä, kui üks tal, ∴
 Wait ning tassä, kui üks tal.

2.

Kord mind satis issa wälja,
 Omma wendi watama,
 Andis kirjo kue selga,
 Minna läksin römoga.
 Oh, nüüd süttis wende wiha
 Minno wasto põllema,
 ∴ Tahtsid mulle otša tehha,
 Kaewo sees mind surreta, ∴
 Kaewo sees mind surreta!

3.

Wimal's tömbasid mind wälja,
 Kui mul surm jo kele peal,
 Wõtsid nõuks mind ärramüa,
 Ismaelid ollid seal.
 Oh! mo issa hallid juutsed
 Pähwad hauda murrega,
 ∴ Ning ma kaman wangi-rauad
 Egiptus'ses nuttoga! ∴
 Egiptus'ses nuttoga!

4.

Süski on mind Jummal aitnud,
 Nutto-te wiis römusse!
 Ollen weel mo issa näinud,
 Pärast matuud rahhuse.
 Eh! mo wemad wärris'id,
 Polle ma neil kurja teind,

∴: Waid kui onnma südi tundsid,
 On keik wimaks hästi läin'd, ∴:
 On keik wimaks hästi läin'd.

64. Rõõmu kitus.

Rõõm on meile taewast antud,
 Ei se kaswa mulla seest;
 Waggadel' ta seltsiks pandud,
 Kaub öela süddamest.
 Wallatus ja kurri ello,
 Uhtus, laiskus, kawwalus,
 Saatwad meile walle-rõõmu.
 Kellest sünnib tiiddinnus.

Roor: Eest, oh armas inimenne!
 Tulle, kule, ussu mind,
 Öppetada tahhan sind
 Rõõmu tundma, mis on selge. ∴:

Rõõm, oh taewa ello sädde
 Taewa-tiittar olled sa!
 Waiti'des sinno maggust wägge,
 Kulutan so kitust ma.
 Sinna fergitad keik waewad
 Kerjajal ja kuumingal,
 Sandid wiirsti wennaks sawad
 Sinno pehme tiwa al.

Roor: Terre müüd, keif inimessed!
 Kät ja suud teit' keikidel.
 Wennad, töest üllerwel
 On üks armas isä asset. :;

2.

Kellel sedda ömme antud,
 Söbra söbber olla teal;
 Kes on kalli naese sanud,
 Olgo rõnnus selle meel.
 Kes ta ühhe aino hinge
 Dummaks leidnud ilma peal;
 Ja kell' seddage ep olle,
 Jägo üksi mitma teal!

Roor: Keif, mis ilma ringis ellab,
 Andko enmast armule!
 Taewa pole sadab se,
 Kust meid helde Issa watab. :;

3.

Rõmo keif mailma lomad
 Jowad ello rinnadest,
 Rõmo leidwad waggad, kurrjad,
 Lemma rosi-jälgedest.
 Ta meil' andis armastamist,
 Ust'wat söbra hädda sees,
 Ustil tolmus armo tundmist,
 Kerubil ta Poja ees!

Roor: Mahha langete, miljonid ?
 Tunned Pojat sa, mailm ?

Tõsta taewa pole silm;
Seal on temma troon ja kroonid. ;:

4.

Rõõm on illem ellosaatja
Keik maailma wärkides;
Käima panneb ello-ratta,
Nago weder uri sees.
Digi aiab iddust wälja,
Taewa laest päikese;
Panneb täht'de hulgad käima,
Mis ei paista tundjalgi.

Koor: Rõmoga, kuis päikese näte
Pend'wad omma illust teed,
Wenad! nenda tehko need,
Kes kui wõido-tee peal käite. ;:

5.

Tõe-tulle walgel temma
Tõe-nõudjat juhatab;
Kistikandjat nago emma,
Murre-tee peal arwitab.
Uhtel ussomäel seiswad
Temma lippud lehkades,
Surnokirsto praost paistwad
Ingli tiwad lahkudes.

Koor: Miljonid! sest rõõmsast kandte,
Mis teil ellus kanda teal,
Ülle taewa telgi seal
Tassub teil suur Summal kätte. ;:

6.

Rööm keeb pulmalauul kannist, —
 Wilja=iwwa ranmo seeft
 Küpab tigge kannatamist,
 Arg saab julgust hirmo eest.
 Wennad! tõuske piisti seisma,
 Kui täis pefer ringis käib
 Paskem wahto wasto taewa
 Muuks fell', kes anda täib!

Roor: Sedda täht' de wereminne,
 Ku ning päike kummardab,
 Sedda waino terretab
 Meie römo öiskaminne! ;:

7.

Kes wõib taewa andjal' anda?
 Dimis kes ta farnane!
 Kurbdus, murre, waesus tulgo
 Röömsattega römule!
 Wihha meie melest mingo,
 Söbraks fago waenlane!
 Argo wet tal silma tulgo
 Se eest, mis tein'd meitele.

Roor: Keige wõlla=ramat kust'go,
 Wihha löpko ilma pealt!
 Wennad, kõrgest illewelt
 Annab arm siis jälle armo.

8.

Paskes waewas kindlat süddant!
 Abbi wagga kannat'jail!

Töeks sago, mis su lubband!

Digust sõbral, waenlase!!

Keisrit tenides tru julgust,

Katsuts se küll ello peäl;

Musa töle au ja kiust!

Surma sallalikkudel!

Koor: Wennad, löge ringi kocko!

Kõmo tundes wanduge,

Säda selle nõuusse!

Töest ni, kui Summal aitto!

65. Pahhur laps ja temma figutaja.

Mio, äio! kusso, kusso!

Mio, kallis naesoke!

Müni Peter wöttis naese,

Buddi Hanso Kaekeje,

Mötles: müüd mo üu on kä!

Koor: Mio, äio! kusso, kusso!

Mio, kallis naesoke!

Küil ta sõbrad maenitfesid,

Pallusid ja ähwardasid:

„Sul, jo jooksed tullesse!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

3.
 „Kaiel on jo hundi hambad,
 „Kulli kiined, sikko sarwed,
 „Agga need on warjul weel!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

4.
 „Kaiel kaulwad tikked turtus,
 „Kaie kõrwad järgest lungus,
 „Kui sind liikkab kaemusje!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

5.
 Peter naeratas ja kostis:
 „Mlust neio ifka laitis
 „Kadde selts. Mio Kai on hä!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

6.
 „Minno kallis Kai on illus,
 „Jugli südda temma rindus;
 „Sõbrad, jäge rahhule!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

7.
 „Zuhtub ka, et wahhest kaksjub,
 „Käddiseb ja wasto räkjub:
 „Sedda lahkem ollen ma!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

8.
 „Kaesed on jo õrnad lilled,
 „Bea lahked nende meled.
 „Minno Kai on tutwike!“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

9.
 Ni ei pannud Peter asjan odur
 Sõbra kelust, tõttas kosja, sõnna
 Pea ollid pulmad kä.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

10.
 Kätte sai ta Raiekese,
 Onna kalli „kuldse naese“,
 Tasjafem, kui inglise.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

11.
 Oh sa wagga tui, kui lahhe!
 Teggudes ja saannas mahhe,
 Sulla mesfi igga pä!

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

12.
 Peter ellas, nago taewas,
 Raesekenne suns ja kaelas:
 „Kallis Peter!“ järgeste.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

13.
 Nenda läks neil nädal möda,
 Selges armus, ilma töta,
 Kui üks filmapiltminne.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

14.
 Teisel nädal'l tõusid pilved,
 „Ingli“ pähhä tullid sarwed,
 Harjake löi punnaseks.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

15.

Jubba wõtmed kõllisesid, maq is ille
 Sõimofannad hellisesid; maq ords
 Raieke läks karrufeks. maq sillo. maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

16.

Püsti tõusid „sidi juuksed“, maq
 Päär! ja pörr! jo käisid uksest, maq
 Wälko löi ka saggedast. maq sillo. maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

17.

Järgeste niitüd Peetri toas, maq
 Ellas jadan, tanno peas; maq
 Rahho olli kaddunud! maq sillo. maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

18.

Sõimaminne illestõustes, maq
 Wanduminne mahhabeites; maq
 Rai saand karru-ohhakaks. maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

19.

Raua otas waene Peter, maq
 Raesefe ehk pörab ümber, maq
 Rähhäb jälle lahkedaks. maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

20.

Kül ta maenitfes ja pallus; maq
 „Armas Rai! mo maggus, illus,
 „Raesofe, ja rähhule!“ maq

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. ! oih, oih! : 100 R

21.

Midda emant Peter pallus,
 Sedda hullen naene ullus,
 Raksus, raksus hirmsaste!

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

22.

Ikka olli Kael õigus,
 Hambad risti, kõrwad lungus,
 Riid ja kärre igga pä.

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

23.

Nenda olli Peetre ello
 Iggapäine hinge wallo;
 Ei tal maitsnud söök, ei jook.

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

24.

Temma tundis tullist hädä.
 Raebada ei wöinud sedda,
 Söbrad naersid nuidogi.

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

25.

Wimaks sure hädä järrel
 Tulli meie waese Peetrel
 Kannis nõu, mis awwitas.

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

26.

„Kaeferne! — ütles temma —
 „Sind on sinno õimis emma
 „Wägga wähe kigutand!”

Roor: Mio, äio! 2c. 2c. 1. ois ois : 100 R

27.

„Eest ma ollen hinna maksnuud,

„Sure figo tehha lastnuud,

„Sure wö ja mähtmed ka.“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

28.

„Kui sa home jälle karrad,

„Jkka löngutad ja urrad,

„Siis sa näed, mis ma teen.“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

29.

„Dunna käga mäsfiu isse

„Kinni sind ja figo fisse

„Pannen ma ning laulan siis :“

Koor: „Mio, äio! 2c. 2c.“

30.

Menda ütles mees ja teggi

Teisel päwal, kui ta näggi,

Et mu nõi ei arwitand.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

31.

Kai küll kassi, jalgo pekssis,

Turtsus, karjus — Peter mäsfiis

Waggusi ja kussutas :“

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

32.

Olli naene mähtmes kinni,

Töstis Peter kiusopunni

Kiffearwul figusse.

Koor: Mio, äio! 2c. 2c.

33.

Müüd ta panni pibo suhho,
 Istus figo kõrva mahha,
 Nago lapsheidja teeb:

Koor: Aio, äio! 2c. 2c. : 1000

34.

Maene rötis lapse mähtmis,
 Turtus, süllitas ja ähtis,
 Nago tigge kasfite.

Koor: Aio, äio! 2c. 2c. : 1000

35.

Tulli purtus suust ja silmast,
 Sowis Beetrit süit mailmast
 Täie suga pörgusse.

Koor: Aio, äio! 2c. 2c. : 1000

36.

Kül ta kistus, teggi immet,
 Igga feltsi söimonimmed
 Andis temma Beetrile.

Koor: Aio, äio! 2c. 2c. : 1000

37.

Küündega ta juuljed kista,
 Silmad peast wälja pista,
 Ahwärdas kai wihhaga.

Koor: Aio, äio! 2c. 2c. : 1000

38.

Waggusi keit Peter kulis,
 Tassa hiljukeste laulis
 Rigutades eddas:

Koor: Aio, äio: 2c. 2c. : 1000

39.

„Kaele! kui südda jahtub, süda

„Kasfi wiha sinnyst lahkeb, meel

„Jätan kigo paigale.“ — joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

40.

„Binada ma sind ei tahha, süda

„Waid so wiha lahjutada, joul

„Sest ni ellast kigutan.“ — joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

41.

„Vähvad lapsed rahhotumaks, muu

„Bahhuraks ja kärsitumaks, sigto

„Bannakse neid kigusse.“ — joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

42.

„Mis so ennia wähe teinud, muu

„Du nüüd minuo tehha jänud, sigto

„Waggusaks sind kiguta.“ — joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

43.

Wimaks jõudis õhto kätte, joul õigil

Kaiel tulli teine mötte, sigto

Wihha hakkas lahkuma. joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

44.

Nüüd ta mittes ärranäggi, joul õigil

Et tal' Peter õigust teggi; sigto

Se ta süddant parrandas. joul õigil

Koor: Mio, äio! 2c. 2c. : oib oill : 100 R

45.

„Armas Peter! anna andeks,
 „Wotta jälle mind so naefeks!
 „Ei ma ennam karratse!“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

46.

„Bihha jättan ma nüüd mahha,
 „Rahho rikkuda ei tahha,
 „Nago teggin tämini!“

Koor: Aia, äio! 2c. 2c.

47.

„Siino sanna tahhan kuulda,
 „Tüllita keik tallitada;
 „Kasse lahti Beetreke!“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

48.

„Jummal kuleb, mis ma lubban,
 „Keik mo wannad kumbed jättan
 „Mahha tänna päwaga!“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

49.

„Olgo Amen!“ ütles Peter,
 „Kassas Raie kaela imber,
 „Südda läks tal halledaks.“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

50.

„Wöttis naese figust wälja,
 „Mäsis lahti, teggi nalja,
 „Kigutas weel kätte peal.“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

51.

„Minno krouks jäed sinna,
 „Sinno rōmuks ellan minna,
 „Minno kallis kaieke!“

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

52.

Nenda ellasid müüd nemmad;
 Kadund ollid rio sammad
 Kuni ello otsani.

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

53.

Et müüd naene teiseks läinud;
 Sedda olli kigo teinud;
 Mehhed, pange tähhele!

Koor: Aio, äio! 2c. 2c.

66. Iggatseminne.

Ma kõnnin iiksi metsa sees
 Ja kurvad laulud suns;
 Mul, kallis Anna, seisab ees
 Ja minno silmad wees.
 Miks ellad nenda kangel m'ust,
 Ja minna kangel s'ust!
 Kas mötled lord ja minno peal?
 Kas tullen mele sul?

Ei maksa minnul ellada
 Siin ilmas sünnota;

Ei võin ma tundi hingada,
 Kui sind ei näe ma.
 Se, kes mind sinuust lahutab,
 Se mulle otša teeb;
 Mo hing ning südda tolled sa,
 Kas on sul uenda ka? ;:

67. Anna, mo ingel.

Anna, mo ingel, sa seisad mo ees,
 Olgo ma rõmus eht silmad unil wees;
 Anna, mo ingel, mind armastab ka,
 Jääb mulle trüiks, sest rõmmustan ma.
 Anna, mo ingel, mo rikkus ja kuld,
 Keif warra sinnota on põrm ja muld!

2.

Tulgo küil meie peal' tuled ja torm,
 Siiski weel kindlaks jääb tõsine arm;
 Saigus ja ahhastus, ladedus, fins.
 Ja kurjad kõnned, mis öelatte juus:
 Anna, mo ingel, mo rikkus ja kuld,
 Keif warra sinnota on põrm ja muld!

3.

Nenda kui tammepu sureks sest lääb,
 Kui tedda kange tuul wintsutand saab;
 Nenda ka meie arm kindlamaks jääb,

Kui meile pahha selts õhkanist teeb.
 Anna, mo ingel, mo rikkus ja kuld,
 Keif warra sünnota on põrm ja muld !

4.
 Saaksid sa ükstord ka lahutud m'ust,
 Ei olleks rõmo mul kellegist muust ;
 Otsiks sind tagga küll merrest ja maast,
 Nuttaks ja hüaksin sind halledast :
 Anna, mo ingel, mo rikkus ja kuld,
 Keif warra sünnota on põrm ja muld !

68. Kus on rahho ?

Kas armo kaenus hingades
 Eht mulla põues, hana sees ?
 Kas leian rahho ellades,
 Eht rahho ellust lahkudes ?
 Se on, mis minna iggatsen,
 Kui silmad kinni, lahti teen :
 Kas tulleb rahho ellades,
 Eht pärrast ello sures ?

2.
 Mo südda on, kui armust keeks,
 Ei mitte nalja heitmisseks ;
 Seal jures siiski kurwastan
 Ja sagedaste nutta saan ;
 Kord südda armust rõnnustab,
 Kord jälle armus wallutab ;

Ei olle rahho minno sees, mi
 Ei käies, paigal seistes.

Kui watan ilma römo peal

Ja omna külma hauda teal:

Seal lustis, römus hüppavad,

Siin waikses wodis hingawad.

Kus on nüüd rahho? küsju ma,

Peau surrema? peau ellama?

Siis kulen waikse heäleaga:

„Rahho haudas ja — taewas!“

69. Iggatseminne.

Sind tahhaksin ma nähha,

Kui ka üksainus lord, :

Ja kui sind ollen näinud,

Siis tahhaks ilka nähhä!

Weel mitto tuhhat lord! ::

Sull' tahhaksin kät anda,

Kui ka üksainus lord, :

Ja kui sa kät mull' annud,

Ei tahhaks lahti lasta,

Ei keik mo ello aeg! ::

Sull' tahhaksin suud anda,

Kui ka üksainus lord, ::

Ja kui ma suud sull' annud,
 Siis tahhaks ikka anda,
 Weel tuhhat, tuhhat kord! :.:

70. Meie kanter.

Kanter: Küüd söbrad, wõtke laulda
 Ja olge rõõmsad keik!
 Ei jäeta meid kaua,
 Sest haud on keigi paik.
 Kes murretseb, on rummal,
 End isse pinab se:
 Sa polle mitte Summal,
 Waid nõdder inimme.

Roor: Jah, kanter, se on ni :. : on ni, on ni, 2c. 2c.

Kanter: Keik meie waew on rummal,
 Ei falli sedda Summal.

Roor: Jah, kanter, se on ni :. : on ni, on ni, 2c. 2c.

Kanter: Du söbro meil, siis wõttem
 Meid armsaks piddada:
 Ka waestel' appi tötkem,
 Keik tehkem rõmoga.
 Sest mis on meie ello
 Siin ilmas söbrota?
 Üks tiihhi piin ja wallo,
 Ei sünni nimmeta.

Roor: Jah, kanter, se on ni :. : on ni, on ni, 2c.

Kanter: Üks tühhi piim ja wallo,

Ei sünni nimmeta.

Koor: Jah, kanter, se on ni, :: on ni, on ni, 2c.

Kanter: Kes rõnnus on, se nõudko,

Et kurwad rõõmsaks saaks,

Kus ial võib, seal püüdko,

Et müre kangel jääks.

Müüd tännage ja laulge,

Et laulo aeg weel kä;

Kül tulleb aeg ka kätte,

Mil otsas tö ja mõtte.

Koor: Jah, kanter, se on ni :: on ni, on ni, 2c.

Kanter: Kül tulleb aeg ka kätte

Mil otsas tö ja mõtte.

Koor: Jah, kanter, se on ni :: on ni, on ni, 2c.

71. Lesi mees.

Kui jään sin üksi mõtlema,

Sis silmawet kül wallan ma;

Kus on mo kallis naesoke,

Kes mind on jätnud üksine? —

Üksainus troost weel mulle jääb,

Mis kurwa süddant jahhutab:

::: Kui omma laste jure lään,

Ja nende silmist emma nään. :::

Siis kurbuseses mul rõnno on
 Ja õnnetuses ka veel õn,
 Kui watan omma laste peal,
 Mis emmaste pandiks jämbu teal;
 Siis wõttan neid mo süllesse,
 Ja tõstan filmad üllesse;
 :: Eht ollen kuru, ma rõõmsaks saan,
 Kui laste filmist emma nään. ::

Jah, kui se kallis emmaste
 Meist ärralahkus älliste,
 Küll olli wallo süddames,
 Meil temma jurest lahkudes!
 Niiid agga otan rahhoga,
 Mil minno tund on minna ka,
 :: Ja ikka uest rõõmsaks saan,
 Et laste filmist emma nään. ::

72. Laulja terretaminne.

Dh terre, lahked laulo wennad,
 Dh terre, niiid on laulo aeg!
 Siin rõmustawad nored, wannad,
 Ja wägga armas on se paik!
 Dh terre, :: lahked laulo wennad,
 Dh terre, :: olgem rõõmsad feik!

2.

Kes wõib weel kurn ja murre olla,
 Kui rōmo piddo petakse?
 Kes wõib seal wihha, waeno tunda,
 Kus rōntolaulo lauldakse?
 Dh terre, :: lahked laulo wennad,
 Dh terre, :: olgem rōõmsad feik!

3.

Kes laulab, se ei mõtle kurja,
 Kes rōmus on, ei kaetse;
 Eest lõgem kät ja rōmüstage,
 Keik waeno mõtted kadduge.
 Dh terre, :: lahked laulo wennad,
 Dh terre, :: olgem rōõmsad feik!

4.

Dh laulgem õunna maast ja metsast,
 Ni mäggedest, kui jōggedest;
 Ei leita kuskilt temna wastast,
 Ei keige laia ilma seest.
 Dh terre, :: lahked laulo wennad,
 Dh terre, :: olgem rōõmsad feik!

5.

Dh wõtkem kät se peale liia;
 Üks Eestimees on õnnis mees;
 Ei sada kuskil tõta süia,
 Kuid ikka palle higgi sees.
 Dh terre, :: lahked laulo wennad,
 Dh terre, :: olgem rōõmsad feik!

6.

Oh laulgem onnna neiukestest,
 Kell' punna palged, walge pea;
 Meist taewakarwa silmitestest,
 Meid wates meel ja südda hea.
 Oh terre, :: lahked laulo wennad,
 Oh terre, :: olgem röömsad leit!

7.

Ka laulgem wahwa Gestinaestest,
 Kes Gestimeeste rööm ja kroon;
 Ei wässi tööst ja tenistusjest
 Mees, kui tal lahke naene on.
 Oh terre, :: lahked laulo wennad,
 Oh terre, :: olgem röömsad leit!

75. Head ööd.

Head ööd ! ::
 Nüüd hinga rahhus, armolenne,
 Ei hirmuta sind pimne ö;
 Üks niaggus ummenäggeniine
 Sind figutago ellaste!
 Head ööd, kallis arm ! ::
 Head ööd ! ::
 Ehl siimust laugel, on mo südda
 So jures järgest walwamas;
 Mo ön ja kroon sa olled, ledda

Mo hing on järgest ihtamas !

Head ööd, kallis arm ! :::

Head ööd ! :::

Kui ärkad, tulgo sinno mele,

Et sind so Tomas terretab ;

Eht küil ei kule temma heäle ;

Kül südda süddant tunda saab.

Head ööd, kallis arm ! :::

Head ööd ! :::

Se nore päwa koidopunna

Sund andko sulle ärkades,

Ja ehha wõtko, ni kui tänna,

Sind figutada ninudes.

Head ööd, kallis arm ! :::

74. Peio lahtuminne.

Terre weel, :::

::: Terre wimast korda weel

Siin kurja ilma peal ! :::

Terre weel, :::

Terre weel, nüüid lahtune,

Sest ärdast muttame !

Minna lään :::

::: Nüüid weel nään so pallekest

Ja lahtun iggawest ! :::

Sinna jääb ;: püü nõ püüd oik
 Sinna jääb nüüd ükfine; d dard
 Sest leinan surmani!

3.

Surren ma, ;:
 ;: Surren ma, siis mötlen weel,
 Ka surres sinno peal ;:
 Usfu sa ;:
 Hinge heites hüan ma
 Weel sind so nimmega!

75. Mis tallis, kaub pea.

Se on ni lodud Summalast,
 Et sa sest teigearmsamast
 Pead lahkuma ; :
 Ehk küil süin ilmas ühtegi
 Meid kurwasta ni raskestes,
 Kui lahkuma, ;: :
 Jah lahkuma!

2.

Kui wäljad, wainud öitšewad,
 Siis tea: pea närtšiwad
 Keif jälle ; :
 Siis kui nad öitš'wad, rönusta,
 Ja ennast se peal walmista :
 Keif närtšib ;: :
 Jah, närtšib!

Ja on sind Jummal õnnistand,
 Sull' armast naest ja lapsed arm'd,
 Siis tea, :,:
 Ei jä need kauaks sunnule,
 Waid seisad pea üksine
 Ja nuttad :,:
 Jah, nuttad!

Et agga sa ei murrise,
 Siis panne sedda tähhele:
 Keik, mis siin lahtub, jälle saab
 Seal kokko, kus keik seisma jääb;
 Sest rõnnusta, :,:
 Jah, rõnnusta!

76. Kallis lil.

:,: Sa olled minno kallim lil,
 Mis rosiadest nään, :,:
 Kuni ial Jenna lään;
 Sa rõnnustad mo süddame,
 Oh waitne tuurwile!
 Ja sunno lahke palleke
 Mind trööstib igga pä.

:,: Sa olled minno kallim laul,
 Mis ial laulda wöin, :,:
 Kuni laulo feltsis käin.

So laul mo süddant sullatab,
 Miind nutma, naerma teeb,
 Ning rõnnustab ja kurvastab,
 Et südda kumaks lääb.

3.

∴: Sa olled ninno helle täht,
 Mis filma sättendab, ∴:
 Kus film sind ial nääb;
 Kui pünne, iggaw olleks mul
 Siin ilma sumota;
 Müüid agga õu, sa ellad weel,
 Ja minna sünnoga!

77. Kui ifka.

Kui ifka, kui ifka, kui ifka ni jääks,
 Et mets haljas seisaks weel haljemaks lääks,
 Et lilled keif öitjeks ja pääw ifka paistaks.
 Ei wihut ial sajak ja põld süski kaswaks :

Koor: Oh lusti, oh rõmo, mis se neile teeks,
 Kui ifka, kui ifka, kui ifka ni jääks! ∴:

2.

Kui ifka, kui ifka, kui ifka ni jääks,
 Et mured ei surruks, keif pudus meilt lääks,
 Et keel lahke laulma ja jalg kerge tant'sma,
 Et haigus ja hädda meilt kauksid ärra :

Koor: Oh lusti, oh rõmo, mis se meile teeks,
 Kui ifka, kui ifka, kui ifka ni jääks! ∴:

3.

Kui ikka, kui ikka, kui ikka ni jääks,
 Et sõad ja waenud meil' hirmo ei teeks,
 Et mailma rahwas keif rahho sees ellaks,
 Ja pühsid ning möegad werd ennam ei
 wallaks: : : :

Koor: Oh lusti, oh rõmo, mis se meile teeks,
 Kui ikka, kui ikka, kui ikka ni jääks! : : :

4.

Kui ikka, kui ikka, kui ikka ni jääks,
 Et pudus ei waewaks ja kuttur täis jääks,
 Et naesed ja lapsed meil allati pristed,
 Ning sõbrad ja naabrid meil allati lahked:

Koor: Oh lusti, oh rõmo, mis se meile teeks,
 Kui ikka, kui ikka, kui ikka ni jääks! : : :

78. Armastus.

Oh, armastus, sa kallis maggus mess! : :
 On sel, kes leidnud armotest; : :
 Kui rind on rinna äres, käes käsfi,
 Silm silma watab süddamest! : :
 Sest armastus teeb sauna sureks mõisaks,
 Ja paistab lilled offasteel; : :
 Ta nudab metsad, laned rostiajaks,
 Et taewa rõmo tunneb meel. : : :

2.

Oh armastus, sa södad meie süddant,
 Kui selge suhkro = naste peal!
 On armastus meil' süddamesse iddand,
 Siis pöggeneb keif nukker meel.
 Kes armastab, sel paistab päike selgem,
 Sel öitsewad ka otkaspuud;
 Ta rist ja waew on seddamaid tal kergem.
 Kui armokesel annab suud.

3.

Oh armastus, sa annad meile tiwad,
 Kui linnufestel lennata;
 Sa pannud meie suhho römolaulud
 Ja awwitad keif kannata.
 Kes armastab, se naerab lau ja rikkust,
 Ta rööm on armastusse sees;
 Ta põlgab wägge, jättab suurdel surust,
 Ta paradiis on süddames.

4.

Oh armastus, sa teed keif rasket kergeks,
 Ja musta leiba maggusaks;
 Kus hingad sa, teed kiwvi sängid pehmeks,
 Ja ölled sibi pallakaks.
 Oh õnneto, kes armastust ei tunne,
 Se ellab surmuult ilma peal,
 Ei anna suud, ei istu temna sülle
 Üks armastaja neio teal!

79. Tütarlapse nutto = laul.

Emma ei falli mind,
 Ükski ei kossi mind,
 ∴: Surm ka ei wõtta mind, —
 Oh, kus ma jään! ∴:

Teised on pulmad teind,
 Mind polle ükski näind,
 ∴: Keik minnust möda läind, —
 Oh, kus ma jään! ∴:

Oh Hans! kui teats sa,
 Mo südda tuffub ka
 ∴: Ja mõistab armasta —
 Oh, kus ma jään! ∴:

Müüid meestel on se wiis,
 Et üksi näwad siis,
 ∴: Kui rahha unnik ees —
 Oh, kus ma jään! ∴:

Kell' lehmad, lambad kääs
 Ja kirstud weime täis,
 ∴: Meid näeb küllapois —
 Oh, kus ma jään! ∴:

Ka leidwad peigmeest weel,
 Kell' rosid palge peal

∴ Ja hästi libbe keel —
 Oh, kus ma jään! ∴

Kell' falla kass'i meel,
 Ja kiined warjul weel,
 ∴ On warsti tanno al —
 Oh, kus ma jään! ∴

Illus ei olle ma,
 Ja warrast waene ka
 ∴ Ning nõdra melega —
 Oh, kus ma jään! ∴

Mi mitmel õn õn kä;
 Ma nuttan igga pä,
 ∴ Et ükski mind ei nä —
 Oh, kus ma jään! ∴

Mis wõin ma selle eest,
 Et mull' ei tulle meest,
 ∴ Kes peästaks kurbdussest? —
 Oh, kus ma jään! ∴

Muud rõmo tunne ma,
 Kui haudas hingada
 ∴ Mi mitme teistega —
 Oh, kus ma jään! ∴

12.

Oh! Iiva-Annus, sa
 Müüd tulle korrista,
 :: Et lahti peäseks ma; —
 Sest kus ma jään! ::

13.

Kül mehed nuttate,
 Kui pärrast kulete,
 :: Et murrest surmid ma —
 Keik teie sü! ::

14.

Teil' jääb se wastada,
 Et minna mehheta
 :: Siit pean lahkuma —
 Keik teie sü! ::

15.

Mil ollen wastopann'd?
 Mil teile „korwi“ ann'd?
 :: Ehk mõnda pahhandand? —
 Keik teie sü! ::

16.

Ehk küll teist kurja nään,
 Ja mures mulda lään,
 :: Mda siis heaks jään —
 Ei wihta teid! — —

30. Rätsepad.

Müüd pango maailm tähhele,
 Kuis rätsepad end kiitwad,
 Et nende läbbi tämmini
 Veel ma ja taewas seiswad;
 Nad tewad suurt ja rasket tööd,
 Neil polle rahho päwad, ööd.
 Sest: mähhhhä, mäl, mäl, mäl! 2c.

„Reed meistrid meie olleme,
 „Kes targaste keit tewad;
 „Kui leikame eht paitame,
 „Siis kärid kääs tuld löwad;
 „Keit ihho ehted ilma peal,
 „Teeb rätsepate käär ja nöel.“
 Sest: mähhhhä, mäl, mäl, mäl! 2c.

„Kes tunneks jaksä santidest,
 „Kui rätsepaid ei olleks?
 „Kes wöttaks mütsi wüürsti eest,
 „Kui nende nöel ei ömbleks?
 „Nad käiwad perrest perresse
 „Ja aitwad paljad ridesse.“
 Sest: mähhhhä, mäl, mäl, mäl! 2c.

„Üks penem rahwas olleme
 „Ja kergem, kui keit teised,

„Ja penike on meie töö
 „Ja kerged meie kombat;
 „Keel lobbiseb ja käsi käib,
 „Jalg kõpsub ja su mainust sööb.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! 2c.

5.

„Se perre saab meist auustud,
 „Kus perrenaene tõttab,
 „Ja puhvast linna plegitud,
 „Meil' laua peale kattab;
 „Supärrast on meil maggus roog,
 „Ni pörša-praad, kui minna-look.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! 2c.

6.

„Kui kangas ette tuakse,
 „Dn perrenaene nurres;
 „Paar kübart ikka puakse,
 „Eaast langeb raima jures;
 „Mis ülle käri kullub teal,
 „Dn tarwis mütsi, westi peal.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! 2c.

81. Leinaja madrusse pruut.

Sind minna iggatsen,
 Mo kallis peig!
 Sulle ma trüiks jään,
 Mo kallis peig!

Kül. ollen mõnda kund
 So järrel leinamud,
 Ja nuttes otamud,
 Mo kallis peig!

2.
 So nimme hüan ma,
 Mo kallis peig!
 Eht küil ei kosta sa,
 Mo kallis peig!
 Ei tule iggawest
 Sa merre põhja seest,
 Mo wallust leinamist,
 Mo kallis peig!

3.
 Kui mötlen selle peal,
 Mo kallis peig!
 Et sa mult lahkund teal,
 Mo kallis peig!
 Siis surmiks nuttaks ma
 End halledussega:
 Kus jään nüüd sinnuta?
 Mo kallis peig!

4.
 So märja hana sees,
 Mo kallis peig!
 Süggawas merre-wees,
 Mo kallis peig!
 Seal hingad üksi sa!

Oh! et ma sinnogaanun emä oik
 Wõiks iihhes hingada, kullat oik
 Mo kallis peig!

Ei wõi ma lilliga, piig kullat oik
 Mo kallis peig! muu emä emä
 So handa ehita, piig kullat oik
 Mo kallis peig! kullat oik
 Kui furno-aedas kaim muu emä
 Ja teiste hauad nään, muu emä
 Siis nuttes kiskendan: kullat oik
 Mo kallis peig!

Ei kuirva minno film;
 Mo kallis peig! kullat oik
 Sest keif se rönus ilm, muu emä
 Mo kallis peig! muu emä
 Käib leina = ride sees, muu emä
 Mo kuirva filma ees,
 Mis järgest nutto-wees. muu emä
 Mo kallis peig! muu emä

Kus on mo prudi = rööm? muu emä
 Mo kallis peig!
 Keif sedda riisus furnu, muu emä
 Mo kallis peig! muu emä
 Müüid üksi ellan ma, muu emä
 Ja üksi surren ka, muu emä

Mo sure muurega,
 Mo kallis peig!
 8. piig pillal oie

Teist ma küll pea saaks,
 Mo kallis peig!
 Kui ma sind unustaks,
 Mo kallis peig!
 Ei wõi, ei tahha ma
 Sind ial unusta
 Senni, kui surren ma,
 Mo kallis peig!

82. Usinus.

Usinus on kallis hiiud,
 Laiskus rop ja raske süüd;
 Usinast, kes teinud tööd,
 Maggab rahhul ommad ööd.

2.
 Siis, kui laiskus aegutab,
 Usinus suud maegutab;
 Usin mees wõib rönusta,
 Laiff, se heitleb näljaga.

3.
 Liawide, laisa öö,
 Usinal se koormaks on;
 Sest ta muud ei himmista,
 Kui tööd teha römoga.

4.

Ussina ja laisa surm,
 Ehk küll mõllemad on põrm:
 Ussin hingab rahho sees,
 Laisal surres wallo ees.

5.

Wenmad, nõudkem ussimust,
 Urmastagem kassimust;
 Uhkust, ahnust wihkage,
 Laiskust jättem koggone.

6.

Laist küll nõuab rõmo ka
 Ilma töö ja waewata;
 Eiski pudus temmal jääb,
 Järgest leiva nälga näab.

85. Rõnnus meel.

Oh, mis rõnnus meie meel,
 Rõnnusad meie laulud!
 Laulgem teif, kes nored weel;
 Wannad päwad willud.

2.

Meie leib, se maitseb meil,
 Muggus meie unni;
 Olgo meie waesed küll —
 Ahnus meid ei sumii.

3.

Mis on rikkal rikkussest?
 Surel temma auust?
 Ei se warja surma eest,
 Egga peästa waetwast.

4.

Seft kes tark on, nouab teal,
 Rõmüst meelt ja süddant;
 Rõõmsa, wagga mele peal',
 Watab rõõmsast Isfand.

84. Sandi = laul.

Hallastage, hallastage,
 Ühhe waese sandi peal'!
 Du teil' Jummal annud, andke
 Raskest ka näljastel'!

2.

Teine pääw jo polle sanud
 Leitwa marja hamba peal;
 Paljas ma mul wodiks oliud,
 Kiwwid padjaks pea al!

3.

Oh, kui rikkas olin minna
 Norel põltsel ellades!
 Agga wannematte fanna
 Ellasin ma põlgades!

4.

Nemmad surrid murre pärrast,
 Kirsto naelaks ollin ma;
 Rõnustasin nende warrast,
 Pillasin keik pattoga.

5.

Kallid ollid minno sögid,
 Kallid jogid, rided ka;
 Rustipiddo, römomängid,
 Prasjides mailmaga.

6.

Küüid on mulle õigeks palgaks
 Uste tagga kerjada;
 Oh, et nored hinged wöttaks
 Minno häddast öppida!

85. EILo rööm.

Roor: Rõnusta ellust, fenni kui ellad weel,
 Ei hana põhjast laula so keel.

Üks   Kui otsime, siis leiame,
 laulja: Küil murret, kurbdust kergeste,
 Et hallid juuksed pea peal
 Meil rohkest kaswawad.

2.

Roor: Rõnusta ellust, fenni kui ellad weel,
 Ei hana põhjast laula so keel.

Üks 1.: Kui rahhul ellab õiglane,
 Wõib ikka laulda rõõmsaste,
 Ja jaggab waese wemmale,
 Mis jaggada taal kääs.

3.

Roor: Rõõmusta ellust, fenni kui ellad weel,
 Ei hana põhjast laula so keel.

Üks 1.: Ja juhtub kord ka ello sees,
 Et ahhastus ja kurbdus kääs,
 Siis aitab sõbrus, wennameel
 Meid jälle järje peal.

4.

Roor: Rõõmusta ellust, fenni kui ellad weel,
 Ei hana põhjast laula so keel.

Üks 1.: Rõõm on meil' antud Jummalast,
 Sest teeb se wägga rummalast,
 Kes rõõmu põlgab, nukraks jääb
 Ja nurre ikkes kääb.

Roor: Rõõmusta ellust, fenni kui ellad weel,
 Ei hana põhjast laula so keel.

86. Heitlik ello.

Ei middagi itmas jä kauaks,
 Mis tulleb, se lähhäb ka pea;
 Weik nored ei sa mitte wannaks;
 Mis ütseb, se närtfib ka pea. :/

2.
 Küil paljo on sündinud ilma
 Ja paljo on ilmast ka läin'd ;
 Ja mitmel on tulnud wet filma,
 Ja mitmel on filmast se kui'nd. ∴∴

3.
 Sest tösttem ka nende au' s heäle,
 Kes enne meid röömsaste lauln'd ;
 Et nored, kes kaswawad peale,
 Heält teeksid, kui meie su wait. ∴∴

4.
 Müüd istume keik iihhes kous,
 Et römms teist röömsaks ka teeks ;
 Müüd laulame weel iihhes römms,
 Oh ! et se ka ikka ni jääks ! ∴∴

5.
 Ja et se ni ikka ei seisja,
 Siis hoidkem keik römo, mis kä ;
 Kes teab, kui kaua weel aega,
 Kui kofko meist ükski ei jä. ∴∴

6.
 Ja olleme üks teisest kangel,
 Siis seisko keik süddamed kous ;
 Rööm olgo sest keikide mehel,
 Kui mömmel neist römo=laul suns. ∴∴

7.
 Ja jähtume jälle siin kofko,
 Siis lögem keik römoga kät,
 Ja algagem uest se laulo,
 Mis lahjudes filma tõi wet. ∴∴

87. Paulo wäggi.

Hellisege, laulo heäled,
 Wähhendage ahvastust!
 Römustage kurwad hinged,
 Saatke rahho, fergitust
 Waifeste! ;:

2.

Et mo südda rahho leiaks,
 Hellisege armsaste!
 Et ma murret mahhajättaks,
 Jälle lodaks kindlaste,
 Kindlaste! ;:

3.

Kui ma illust laulo kulen,
 Hakkab südda ellama;
 Jälle jöuan, jälle julgen
 Kurja wasto wöidelda.
 Wöidelda. ;:

4.

Paulul on ni kange wäggi,
 Nago päwa paistmissel;
 Mitto kurwa süddant teggi
 Jälle röömsaks laulo heäl,
 Paulo heäl! ;:

5.

Ei ta murra tormi kombel,
 Waid kui soe wihmuke,

On ta maggus kurwa hingel',
 Kosjutab ni waitfeste,
 Waitfeste. :;

6.

On mo päwad täide sanud,
 Posle enimam tehha tööd,
 On mo wiimne laul ka lauldud,
 Hüüdke siis weel: head ööd!
 Head ööd! :;

88. Rõmo tutsminne.

Murred, et kasfige minnust!
 Rõmo=laul tõuseb mo rinnust;
 Kurw olla norus ei wõi. :;
 Terwis teeb leiba mul maitsma,
 Rõöm aiab laulma ja tantsma.
 :; Rõmoga teen omma tööd,
 Rahhoga maggan mo ööd. :;

2.

Kuttuste lendawad päwad,
 Robbedast kadduwad aastad,
 Surmapääw pea mul kääs; :;
 Weel nään ma öitsemas lilled,
 Weel hüüdwad lindude keled:
 :; Rõmusta norusse sees,
 Suruo = raam pea so ees! :;

Summal on odrad meil lonud,
 Ummalad mapiinast tonud,
 Pealege neind weel ann'd ; :;
 Mis on meil ennam weel tarwis ?
 Armastus, rööm, kallis terwis ;
 :; Lahke on norusse meel
 Ja pakkub laul laulo peal. :;

89. Ellago keif.

Ellago keif Gestimehhed, 38
 Gestimaal ja maiades ;
 Dlgo röömsad, wötfo naesed,
 Sögo leiba rahho sees. —
 Ellago keif Gestinaesed,
 Meeste rönuks allati.
 Kaswatago ommad lapsed.
 Kassinast' ja puhtaste:

Ellago keif Gestineind,
 Nago lilled ehtes teal,
 Kennad, puhtad ; leidfo peind
 Neid, kui öunad pude peal. —
 Ellago keif Gestisöbrad
 Wennameles, trunsses ;
 Dlgo kureja wasto wapräd,
 Dige mele, kombe sees.

3.

Ellago keik Gesti poisid,
 Issamaa eest piissi al;
 Olgo nende möegad, pigid,
 Värgest hirmuks waenlasek. —
 Ellago keik Gesti linnad,
 Gesti küllad priiskeste,
 Jägo alwaks wilja hinnad,
 Katt ning kahjo kaugele.

4.

Ellago keik õppetajad,
 Näitko meile õiget teed,
 Olgo selged nende sammad,
 Ellomärgiks nende tööd. —
 Ellago keik inimessed,
 Gestimaal ja iggal maal,
 Truud ja waggad nende wiisid,
 Siis on armsad Jummalal.

90. Pibo = laul.

Nüüd, ausad pibomehhed,
 Kell' armsad on need lehhed,
 Mis kange haifoga:
 Teid tahhan õppetada,
 Kuis pipo põlletada,
 Keik wõite sure kasfoga.

2.

Kui kiskendawad teised
 Teil kõrwad täis, kui seäsed,
 Ja südda nukraks läab :
 Siis jäge wait ja pange
 Piip põllema ja minge
 Eest ärra ; nenda mõistlik teeb.

3.

Ja tahtwad ello murred,
 Kord weikesed, kord sured,
 Kui okkad torkida :
 Siis jälle pibud wõtke,
 Keik murred murreks jätke
 Ja suitsetage rahhoga.

4.

Kui kenna neio näte,
 Ka tedda kosja läte
 Ning ta ei tulle teil' :
 Siis warsti pibud suhho,
 Eest tubbakas teeb rahho ;
 Lass' Kai ehk Kadri joosta peäl !

5.

Kui teie kurjad naesed,
 Kui nõggesed ja seäsed,
 Teid järgest pinawad :
 Siis laske pibo suitso,
 Suits aitab seäste wasto ;
 Küll kähfudes nad wärsiwad.

6.

Kui hooplejad on uhked,
 Ja sallalikkud lahked,
 Niid, walle iggal pool:
 Siis pange pibud suhho,
 Tuld peale, jäge rahho.
 Ni on mailma asjad teal.

7.

Kui wimaks wannaks jäte
 Ning selgest ärranäte:
 Keik tiihi suits ja piin!
 Siis teate ka sedda:
 Las' olla, polle hädda,
 Teil pibo suits ka asjaks süin.

91. Pulma = laul.

:: Pulmad, jah, pulmad!
 Niid üisja, pulmad kä! ::
 Waatke kenna prudikest,
 Temma kõrwas peiukest,
 Kuida mokke muigutawad,
 Omma silmi pilgutawad!
 Niid on nende lotus käes,
 Kai on naene, Karel mees.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad!
 Niid üisja, pulmad kä! ::

2.

Oh, kui pillid hiiawad,
 Nõmo piisid paukuvad!
 Müüd on käd nad kofko pamiud,
 Eõrmukfed ka wahhetanud,
 Lõppetufefeks laulis weel
 Rõster falmi takka peal.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Müüd õisja, pulmad kä! ::

3.

Raswast roga süakse,
 Muggust õllut juakse,
 Saia-leiwad, wärsked worstid
 Sured sea-petki tükkid
 Kämle pakjust raswa peal —
 Oh, kui rõõmus meie meel!

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Müüd õisja, pulmad kä! ::

4.

Toito on keik lauad täis,
 Eõ ja jo, kui pulmanees;
 Laske kannud kähko käia,
 Kuivalt ei wõi legi süia;
 Tosfin kätti mehhe peal
 Ja üks waagnas suppi weel!

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Müüd õisja, pulmad kä! ::

5.

Õlle-wadid otawad,
 Mi kui kannud löppewad,
 Wallatakse uest peale,
 Kantaks' meie ette jälle;
 Pea hakkab kihhama,
 Jallad tantso uhhama.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad, ::
 Niiüd öisfa, pulmad kä! ::

6.

Kule niiüd, kui ämma-eit
 Wabbandab ja pallub meid,
 Et ta leem ja munnafogid,
 Käffid, worstid, sea-pekkid,
 Et ta leib ja körwane,
 Bolle küil weel raswane.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad, ::
 Niiüd öisfa, pulmad kä! ::

7.

Berrenaeste, tuttaw wiis,
 Onma pulma rahwa ees,
 Du end ifka wabhadada,
 Allandusfes kitust nõuda.
 Meil on kõhhud täidetud,
 Sörmed raswast lakkutud.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad, ::
 Niiüd öisfa, pulmad kä! ::

8.

Ütwa roga illejäab,
 Se meil üksi kahjo teeb;
 Laugud, mis ei lähhä köhto,
 Sedda pistkem pärrast öhto
 Koioimines taskusse,
 Wigem omma lastele.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Niiüd öissa, pulmad kä! ::

9.

Subba tulleb kinga piin,
 Käsifikannel, wiolin.
 Hoidke eest! niiüd lähme tantsma,
 More naese jalgo katsma,
 Öissa pulmad! se on hea,
 Lõgo rided ülle pea.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Niiüd öissa, pulmad kä! ::

10.

Ülleöue Kotti Mats,
 Oh, sa esfimenne Päts!
 Kuida tenma jalgo tõstab,
 Igga saksa tantsu mõistab;
 Käärdi Kai tal kääksub kä,
 Mats ei anna järrele.

Koor: :: Pulmad, jah, pulmad,
 Niiüd öissa, pulmad kä! ::

11.

Dhto on jo möda läind,
 Eided wodi walmis teind,
 Lõppetagem pulma mängi,
 Saatkem nored rahwas fängi,
 Sowigem neil head ööd,
 Ja siis mingem onmad teed.
 :: Pulmad, jah, pulmad,
 Jah, pulmad on nüüd läind! ::

92. Noorde meeste maenitsus.

Hans, kui hakkad kõrwast nõudma.
 Katsu ennast läbbi sa!
 Elluks aiaks kollo andma,
 Se ei kölba naljaga!
 Meio ümber lippitsema,
 Polle se weel armastus;
 :: Sebda pead parrem mõistma,
 Kui sul kossiminne nõus. ::

2.

Dypi omna pruti tundma,
 Anna ennast tunda ka;
 Ei sa pea ial nõudma
 Pühha inglit kossida!
 Meid ei leita siit maailmast;
 Meid on ka pattused,
 :: Ring ka lahkest turwi silmast
 Wälk'wad tihti sädmed. ::

3.

Olled sa nüüd naese võtnud,
 Armasta siis truiste;
 Mõttele, et so naene jätnud
 Keif so pärrast julgeste!
 Temma õn ja ello lotus
 Olled sa nüüd üksine;
 ∴: Hoia, et ehk heitlik truus
 Wallo ei te temmale! ∴:

4.

Naesed armastawad kindlast,
 Kui neid kalliks peab mees;
 Naesed kummistawad hõlpsast,
 Kui neil polle tuggi ees.
 Naesed waatwad meeste peale
 Teggedes ja sannades:
 ∴: Tulgo sest sull' ikka mele,
 Et nüüd olled naesemees. ∴:

5.

Mõnnes asjas järrel anda,
 Kus so naesel õigus on,
 Ei se wõi sind häbbistada,
 Waid on sinno au ja õn.
 Armastaja naese filmad
 Näwad tihti selgem weel,
 ∴: Kui sul ommal, ning ta sannad
 Saatwad ellast jälle teel. ∴:

6.

Tahhad sa nüüd armastada
 Dnma naest ja anusta,
 Temmaga keik kannatada,
 Mis teil juhtub tullemä ;
 Dn sul nõu ka andeks anda,
 Kui ta sattub eksina,
 ;: Ja keik asjad heaks kända :.
 Noh, siis kosfi rõmoga ! ;:

93. Önnelik naesemees.

Nell' Jummal kallist naesofest
 Ta kõrvaseks on annud,
 Ja ihte hulga neiudest
 Ta pea-kroniks pannud :
 Oh, wägga õnnis on se mees,
 Kui õpik lille-põsa sees :
 Ta armastab ja laulab ! ;:

2.
 Ta film on selge, lahke meel,
 Keik ello koormat kanda ;
 Mis ial temma kohhus teal,
 Wõib temma laubes täita ;
 Ta südda, mis nüüd armis keeb,
 Ka häddaliste hädda näab,
 Ja armastuses aitab. ;:

3.

Ja on neil' lodub Jummalast,
 Ka isfaks, emmaks sada,
 Siis võtvad nemmad onna last,
 Kui armo panti wata ;
 Siis tännab nende hing ja meel,
 Ja rõõmsast laulab nende keel
 Ning kiidab abbiello. :.:

4.

On mehhel palle higgi sees,
 Ta töö ning anmet raske :
 Eks naese peale wadates
 Keif polle, jälle kerge ?
 Kui töö on tehtud, õhto kä,
 Siis tulleb temmal naesoke,
 Kui rahho = ingel wasto ! :.:

5.

Ja kaub siiski lahke meel
 Ta süddamest kord ärra ;
 Sest selle kurja ilma peal
 On paljo kiuso, kärra :
 Siis naese käsfi ellaste,
 Ta kortsus kulmo peage
 Teeb jälle rõõmsaks, lahteks. :.:

6.

Kell' Jummal armast naesokest
 Ja armsaid lapsi annud,
 Se tännago ka selle eest,

Ta on suurt armo sanud.
 Suur kõrge au ja warra ka,
 Du ilma armsa naeseta
 Keif hiilgaw piin ja waesus! :.:

94. Mis mõnni mees armastab.

Et piisfirohho kombel warfi
 Mo südda ei lä põllema,
 Sest ütlete null' iisna ilmsi,
 Et ma ei wõige armasta. :.:

2.

Kül wõin ja armastan ka miina,
 Kus ial mahti, rumi saan;
 Sest wõtke, sõbrad, tähhelpanna,
 Mis se on, mis ma armastan. :.:

3.

Ma armastan hääd raswast toito
 Ja langet öllut peale ka,
 Ning pärrast löunat mahhasteita,
 Wiis tundi rahhul puhkada. :.:

4.

Ma armastan ka aega wita,
 Ja õhtul kurni mängida,
 Ning pehmes wodis mahhasteita,
 Mo päwa waewast hingama. :.:

5.

Ma armastan ka omma pipo
 Ja hästi langet tubbakat,

Ning kauno jures jalgo kifo',
 Kui teised jutto puhhuwad. :.:

6.

Ma armastan, kui linnud laulwad,
 Meid pude willus kulata,
 Ja siis, kui teised heina tewad,
 Meid heinamaiaft sundida. :.:

7.

Ma armastan, kui kutsutakse
 Mind pulma peale abbiſſe;
 Kui kannud ümber pakkutakse,
 Ei tõuka minna taggaſi. :.:

8.

Ma armastan, kui wiol hüiab,
 Ka teiste hullas keruta;
 Kui Dio woga tantſi püiab,
 Ei tahha wasto panna ma. :.:

9.

Ma armastan ka illuſt laulo,
 Mi kenna, pehme heäleaga;
 Se annab mulle unnejöudo,
 Kui öhto wodi heidan ma. :.:

10.

Müüd näte iſſe, ellad wemad,
 Et minna küllalt armastan;
 Ja mis ma armastan, on kenna,
 Mi kui ma lauldes kulutan. :.:

11.

Ma armastan teid ello illud,
 Ei walleta siin minno su;
 Ma armastaks ka mönda neiud,
 Kui ihte leiaks, kes on tru. :;

95. Lapse-hoidja laul.

Müüd magga, kallid lapsok,
 Ja jätta emma rahhule!
 So emmal unni maggus ka,
 Kes sinno pärrast unnetä.

2.

Ja kui sa olled üllewel,
 Siis olle wait ja lahke teäl
 Ja naera parrem; sest se teeb
 Sind terwemaks, ja kosjutab.

3.

Ma ligutan ja launan sind,
 Sest olle wait ja hoia end,
 Et jälle sa ei kiskenda,
 Kui emma hakkab pessema!

4.

Sull' süa, jua annab ta
 Ja himmo-roaks rinda ka;
 Sest kaswa, et sa sureks lääb
 Ja warsti püksid jalga saad;

5.

Kui olled mehheks sanud sa,
Siis minno pärrast küssenda;
Te agga, et so wannemad
Sest küssast römo tunnemad!

96. Rõnnus laulja.

Ma ollen rõnnus laulomees,
Kes saunades ja lossides
Heält tõstab ilma hinnata,
Ja keiki tahhaks rõnnusta.
Ma ollen rõnnus laulja.

2.

Kui tõuseb päike hommikul,
Du hellisemas minno heäl;
Kui õhto loja wereb ta,
Siis lähhan lauldes maggama.
Ma ollen rõnnus laulja.

3.

Mull' jookswad rõõmsad hallikad,
Mull' kuffolinud laulawad
Ja lilled õits'wad asa peal,
Keit minno laulo rõnnuks teal!
Ma ollen rõnnus laulja.

4.

Ei püa au, ei rikkust ma,
Waid ollen rahhul sellega,

Et Maarja-ma mul jalge al
 Tük sinnist ta pea peal.
 Ma ollen rönus laulja.

5.

Et sõitko rikkad töldades,
 Ja käigo sidis, sammetis ;
 Ma põlgan sebda römoga,
 Mis tiihhi on, lääb tiihja ka.
 Ma ollen rönus laulja.

6.

Kui teistest palju rägitaks
 Ja nende ninne fidetaks,
 Siis teen ma ni kui fukkolind,
 Kes ifka isse fidab end :
 Ma ollen rönus laulja.

7.

Kui teiste palle higgistab,
 Neid waew ja murre piggistab,
 Siis ellan minna murreta,
 Teen tööd, sõön leiba römoga.
 Ma ollen rönus laulja.

97. Waene laps.

Nord istus jõe kalda peal
 Üks waene tüttarlaps,
 Ja temma halle nutto heäl,
 Se kostis kangel' taps.

2.
 Ja heitis kaldal põlvil' end,
 Ja hüidis halledast:
 „Oh, isa! emma! kuulge mind,
 „Ja aitke omma last!“

3.
 „Oh, armas wend! sa läksid ka,
 „Ma üksi nuttan nüüd!
 „Mil tullete mind aitama?
 „Mil kutsute mind süit?“ —

4.
 Üks rikkas mees sealt möda läks,
 Ja kulis nutto heält;
 Se teggi süddant halledaks
 Ja ligutas ta meelt.

5.
 „„Mis on sul wigga lapsokse?
 „„Mi norelt nuttab sa?
 „„Et üttele sedda minnule!
 „„Kui wõin, siis aitan ma.““

6.
 „Oh külla onno!“ kostis ta,
 „Siin nääd üht tüttarlast,
 „Kell' abbi polle odata,
 „Kuid üksi Summalast!“

7.
 „Siin nuttan emma haua peal,
 „Siin uppus isä ka;
 „Siin nuttan emma haua peal,
 „Siin uppus isä ka;
 „Siin nuttan emma haua peal,
 „Siin uppus isä ka;“

„Wend näggi, fargas appi taal’
 „Ja waus isse ka!“

8.

„Müüd tenin minna wöera ees,
 „Ja kui mul aega on,
 „Siis istun ma siin filmawees,
 „Se on mo ainus ön.“

9.

„ „Oh, ärra nutta, lapsok!
 „ „So isfaks heidan ma;
 „ „Sind wöttan omma maiasse
 „ „Ja ommaks lapsjeks ka.“ “

10.

Ni ätles ta, ni teggi ka,
 Se armas rikkas mees;
 Käis warfi furma lapsjega,
 Kui isja, käsji käes.

11.

Ta wöttis lapse wöera eest,
 Wiis omma maiasse,
 Ja kandis murret temma eest,
 Kui ella isfaks.

12.

Sull’ olgo tänno, rikkas mees,
 Se armo teo eest;
 Käl Junmal illestöusmises,
 Sull’ tasjub iggawest.

98. Rahhulinne meel.

Rahhul minna ollen,
 Mingo, kuidas lääb :
 Eht küil kehvast ellan,
 Südda röömsaks jääb.
 Mõnnel on keik küllalt,
 Mis ta hirmustab ;
 Siiski temma südda
 Rahhotumaks jääb.

2.

Eht küil hõbbe lühtred
 Mul ei seisa ees,
 Egga kuldsed peekred,
 Kallid winad sees :
 Siiski leian ikka,
 Mis mul tarwis lääb ;
 Polle siis weel wigga,
 Kui mul leiba jääb.

3.

Eht küil mind ei tunta
 Wõera made sees,
 Egga minno rinda
 Nähta tärnides :
 Rõmus lahke südda,
 Se on minno kroon,
 Waesid arwitada,
 Minno au ja rööm.

4.
 Polle uhket möisa
 Mul küil ellada ;
 Siiski paistab päike
 Suitso tuppa ka.
 Kus ma rönus ollen,
 Rahhul hingan seal,
 Olgo pehmen sullen,
 Eht ka ölgi peal.

5.
 Polle küil mo söbrad
 Würstid, krahwid teal
 Ei ka sured rikkad
 Rahha, warra peal :
 Siiski kalliks pean
 Ma neid sübdames :
 Nemmad on, ma tean,
 Söbrad hädda sees.

6.
 Ei küil auusambad
 Wimaks ehita
 Minno waikest hauda
 Kuldsse kirjaga ;
 Waid kui hauda kandwad
 Truid söbrad teal
 Mind, ja mattes nutwad :
 Sest on minnul küil. —

99. Tõdde ja truus.

Oh kallis tõdde, katta
 Ka meie Cestimaad!
 Keik wasset mahhamatta,
 Mis kurjad külmawad!
 Oh, rikku meie kaskel,
 Keik falla usfimeelt,
 Et ial Cestimehhel
 Ei olleks wallekeelt! :.

2.

Miks tahhad taggameda
 Meilt, kallis tõdde, sa?
 Miks walle wõrko jätta
 Meid kaua orjama? —
 Ei aita Cesti rahwas,
 Et kannad kallewit;
 Sul olgo wiist ehk sabas,
 Üks keik, kui õigust teed. :.

3.

Mis ial teed ehk rägid,
 Te keik, kui õigushes;
 Kus üllekohhut näggid,
 Seal tunnista, kui mees.
 Ei õige hõlma hakka
 Siin ilmas üfsige,
 Ja on so werri wagga,
 Etis se ei wärrise. :.

4.

Oh, ärra otfi söbro,
 Kes pehme ride sees,
 Ja süski nõua rahho,
 Kui waikne Testimatees.
 Kus ial sinna lubbad,
 Sel pea kindlaste,
 Ja mis sa teistest tahhad,
 Te isje teistele. :;

5.

Mis ial lidad, laidad,
 Se olgo nenda ka :
 Kui häddalesi aitad,
 Siis ilma hinnata.
 Oh, ärra ial hoople,
 Uhtus on runmalus,
 Waid olgo ifka tödde
 So teggudes ja suus. :;

6.

Mis on üks inimenne,
 Kell' siidda wallet täis ?
 Üks kistja metsalinne,
 Kes lamba ride sees.
 Kui lahkeid sanno jaggab,
 Kes ussub tedda teal ?
 Kas walwab ta ehk maggab,
 Taal ifka ussimeel. :;

Oh kallis tödde katta
 Sa ifka meie maad!
 Ja lasse figgineda,
 Kes truust nõuavad!
 Sest tödde rahwast köstab
 Ja walle wantab;
 Kui tödde wõinust wõttab,
 Siis kurjust kantab.

100. Kedraja tüttarlaps.

Nord kedrasin ma ukse ees,
 Seal tulli Mihkel minno pole;
 Oh, Mihkel on ni illus mees!
 Mo palled punnetasid kohhe.
 Mo film küil watas wõlki peal,
 Oh parrago! kus olli meel?

2.
 Ta terretas mind lahkeste
 Ja astus mulle lähhemale;
 Mo süüda tulsus kangeste,
 Ei julgend wata üllespole;
 Mul olli hirm ja hea meel
 Ning löng läks katti poli peal.

3.
 Ta andis ellaste mull' kät
 Ja ütles: „Tio sunno käsfi
 Du armas mul, ja pehmemat

Ei olle kuskil, se on tössi!" —
 Ma tundsin maggust rönmustust,
 Reid sanno kuuldes Mihkle suust.

4.
 Ta seisib toli leni naal
 Ja kitis minno illust lönga;
 Ta watas minno wolki peal
 Ja käsfi läks mo ümber kaela;
 Oh, kuidas minna wärrisün
 Ja häbbelikkult fedrasün!

5.
 Ja kui ta enmast kummardas,
 Siis juhtus üsna foggematta,
 Et maggus muisso matsatas;
 Sest kuhho wöisün ma suud panna?
 Ja Mihkel on ni illus mees,
 Kuid legi mu süin külla sees.

6.
 Küil sedda pahhaks pannin ma;
 (Ma ussun et, ma pannin pahhaks)
 Ta hakkas agga palluma,
 Et ühhe peal weel tossin tahhaks.
 Teid, armsad öed, küsün ma:
 Kas wöisün nüüd weel fedrada?

101. Noorde meeste nõu.

Wenad, nores põlves wõtte
 Käsfi liies kõrwast ette,
 Digust nõuda surmani.
 Kasfo fest eht kahjo tulgo,
 Kõmo se eht kurbdust tehko :
 Digust tehkem allati ! :;

2.
 Hallid juuksed auustage,
 Kehwade eest julgest seiske,
 Trööst'ge neid, kes risti al ;
 Püüdkе rahho, hoidke truust,
 Kergitage waeste pudust :
 Se on armas Jummalal ! :;

3.
 Digust nõuda, rahho püida,
 Kõmoga keik käsko täita,
 Piggimesfi armasta,
 Uhtusfeta waggad olla,
 Keige eest, mis pahha, hoida :
 Meie nõu on lõpmatta ! :;

102. Öhto wee peal.

Rigo, ligo armsast,
 Padike, nüüd sõudes,
 Jõua waitfelt eddasi !

Armas on se õhto, unnil doctanna ni
 Ku ja tähhed paistwad, de doctadup
 Laened wasto hiilgawad. de delli ni

2.

Päwatö on löpnud,
 Õhto rööm meil' tulnud,
 Kigo paat niüid armsaste!
 Keil on korda läinud,
 Mis meil waewa teinud,
 Se eest tänno anname.

3.

Siin on löbbus laulda,
 Siin on kaunis kuulda,
 Tõstkem heält siis röömsaste!
 Pinnud kuulwad pesfast,
 Kallad jõe põhjast,
 Meie laulo armsaste.

103. M e t s.

Oh mets! :: oh mets! ::
 Kui armsast kohhad sa,
 Oh mets! ::
 Sest ellab päts, ::
 Kus keige pakssem mets. ::
 Siin õitserwad lilled, siin kaswatwad puud,

Siin annawad linnud üks teisele suud,
 Ja laulawad röömsaste oksade peäl;
 Siin kõllab ka kennaste sarwede heäl:
 Trarara! trarara! trarara! trarara!
 Trarara! trarara! trarara! :,:

2.

Mailm, :,: mailm, :,:
 Se suur ja lai mailm
 Mailm :,:
 On meie tell, :,:
 Mailm on meie tell. :,:
 Siin kõnnime lauldes, ja teme ka tööd,
 Siin söme ja jome ja maggame ööd.
 Siin nuttame, naerame, kanname keif,
 Siin same, üks prudiks ja teine on peig
 Halloo! halloo! halloo! halloo!
 Halloo! halloo! halloo! :,:

104. Hea nõu.

Wennad, nüüd wõitke nõuks
 Ja tehke Loja auks:
 Et meie keskel truus ikka ellaks!
 Digus eel käigo,
 Arm järrel tulgo
 Usotilp katko meid
 Kurjusse eest! —

Kui õigust teme
 Ja kurja näme,
 Siis näeb meid Jummal.
 Ta film on allati sind walwamas,
 Kui õigust teed
 Ja kurja nääd.

2.

Kui võime, jõuame,
 Seal teisi aitame;
 Eest Jummal on meid teiki armust aitnud!
 Ta annab toito
 Ja pea warjo,
 Teeb head meil' teikile,
 Kui ussume.
 Ta lapsiks saime,
 Mis se eest võime
 Muud temmal anda,
 Kui et teik armo iilles näitame?
 Kes truiks jääb,
 Se armo nääd.

105. Rahho laul.

Waat kui rahhus hiilgawad
 Kuldseid tähhed taewas;
 Waitses rahhus paistwad nad
 Meie peal, kes waewas.

2.

Rahhus jookswad hallikad,
 Jöed ning ka ojad;
 Rahhus lilled öitsewad,
 Kui on ilmad sojad.

3.

Ma ja taewas hiiüdwad peal:
 „Innimesed ilmas,
 Miks ni palju tülli teil
 Lühikeses ellus?“

4.

Ellagem siis rahho sees,
 Rahho, se wöib teha,
 Et ka murre, kurbdusfes
 Kömo wöime näha.

VI.

Hommiko-laulud.

106.

Wäite on nüüd jälle tõusnud,
 Keif mailm on liikumas;
 Innime, kes armo sanud,
 Olle lojat tänamas!

Temma lahjo eest sind hoidis,
 Kui sind sadan neelda püidis.
 Ellad weel, siis ella sa
 Temma auuks tänna ka,
 Temma arm on lõpmatta! :,:

107.

Keik maggajad, nüüd ärkage
 Ja tõuske üllesse,
 Ja teie esimeene tö,
 Se olgo kiitminne!
 Teid hoidis Jummal armust weel,
 Sest kes on sedda wäärt?
 Sest temmal tänno andkem teal,
 Ja armul posse äärt. :,:

2.

Nüüd ue päwa walgega
 Meilt lahkuw pimmedus:
 Oh lahkuks meite hulgast ka,
 Keik pimme rummalus,
 Mis mitto päwa, mitto ööd
 Meil ärraraiskanud,
 Ja rikkunud keik head tööd,
 Mis meie alganud!

3.

Sest tõstkem jälle ueste
 Se ue päwaga

Kääd taeva pole iillesse,
 Ja laulgem rõmoga :
 Suur Jummal, olle kidetud
 So kalli armo eest,
 Et sa meid olled kaitsemud,
 Mu sulle iggarvest !

108.

Sull' ma laulan iildestõustes,
 Sind ma tännan mahhabeites,
 Minno kallis hinge hoidja,
 Iggapäine ihhotoitja !
 Mind so tiivad warjasid,
 Kui mo silmad maggasid.

2.
 Issa-armoga müüd wõtta
 Minno tänno laulda kuulda !
 Mis mul on, sull', Jummal anda ?
 Misga wõin so heldust maksta ?
 Tänno suust ja süddamest
 Annan sull' so armo eest.

3.
 Mis on tänna tarwis mulle,
 Raeban, helde Issa, sulle ;
 Keif, mis tänna wõttan ette,
 Annan sinu armo kätte ;
 Ülle palwe rohkeste
 Önnistad sa heldeste.

109.

Pääw tõuseb, tõuske inimessed,
 Ja tännage Jummalat,
 Ta arm on teie kätte olnud,
 Ta issa-film teid walwand.
 Müüd pange omma käed kokko
 Ja palluge süddame põhjast:
 Sull' olgo tänno, kallis Jummal,
 Kes sa meid ellus hoidnud weel
 So armo auuks ilma peal!

2.

Müüd lähme jälle omma tõle,
 Ja pinnmedus kaddunud,
 Sest pangem lotust omma wõle:
 Kes sia male aitnud,
 Ei wõtta se meid mahhajätta
 Ja unusta; ta on jo Jummal,
 Kes ikka emant teeb ja annab,
 Kui meie temmalt pallume;
 Sest andkem an ta armule!

110.

Müüd jälle unnest ärkab,
 Mis ial ellab teal;
 Waat', kuidas päike paistab

Ni lahkest meie peal!
 Meid sojendab ta jälle
 Se armsa paistega;
 Teeb röömsaks meie mele
 Ja pameb tännama. ;:

2.

Ta andwad lilled haiso
 Ja linnud laulavad
 Reik ommal kombel tämo,
 Et sömist leiavad.
 Oh, kuidas on ni helde
 Tru Jummal allati!
 Teeb ikka head meile,
 Ei wässi ialge! ;:

3.

Sest laulgem röömsast tänno,
 Se armsa andial';
 Ei mitte kenna sanno,
 Waid süddant andkem tal';
 Siis wõime lauldes tehha,
 Mis tehha antud meil;
 Küll annab kasso nähha
 Ka Jummal waewa peal. ;:

VII.

Õhto - laulud.

III.

Wäsfind ollen, hingada
 Tahhan ma, fest ninun ka.
 :: Taewa Issa, walwa sa,
 Minno ülle armoga! ::

2.

Ollen tänna patto teind,
 Dige tee pealt kõrwa läind :
 :: Helde Jummal, katta sa
 Sedda kinni armoga! ::

3.

Reid, kes kurtwad rönusta,
 Kehwad wennad awwita —
 :: Sägo sinno hõlele,
 Sinna hoiad helbeste! ::

4.

Olle meie kaitfia,
 Rahho saatja, ärkaja ;
 :: Walwame ehk magganie.
 Issa meie jure jä! ::

112.

Kui armsad on siis õhto tunnid,
 Kui päwal sa, mis kohhus, teggid!
 Oh rahho, mis siis süddamel,
 Kui ta ei kaeba sinno peal! :.:

2.

Mo südda on ni rõmus rindus,
 Kui õpit laulmas, õkul lend'mas;
 Ma tunnen rahho, hingana tööst,
 Ja tännan Lojat süddamest! :.:

3.

Kül maggust troosti minna tunnen,
 Kui päwa lodet tähhel pannen:
 Siis mõtlen ello-õhto peal,
 Kus iggawenne hommit seal! :.:

113.

Wisiit: päike on nüüd jälle tõusnud.

Õhto kellad on jo hiiudnud,
 Keik mailm lääb maggama;
 Päike lojas, tähhed tõusnud,
 Tulle, Loja, walwama!
 Jah, kell' südda sees ei kaeba,
 Se wõib kallis rahhus mata,
 Kurni home rõmoga
 Jälle ülles ärkab ta,
 Onna Lojat tännama! :.:

114.

Ö, oh ö, sa wainne ö!
 Lauta so pehmed tiivad
 Neude ülle, kes on kurwad!
 Omma maggust rahho anna;
 Katta meid, kui poiad kannu!
 Last' meid waikses rahhus mata,
 Summal olgo meitega!

2.

Ö, oh ö, sa wainne ö!
 Meie unnenäggemisses
 Geisko Issand meie keskes,
 Önnistago ommad jüingred,
 Parrandago ilma lapsed,
 Et üks karjane ja karri
 Pea ellaks ilma peal!

3.

Ö, oh ö, sa wainne ö!
 Sinno pehme rinna äre
 Wotta meid, et meie nurre
 Sینگades meist ärralähhäks,
 Ust ja lotus jälle tulleks.
 Wässind ihhul rammo anna,
 Kurwa hinge rõmusta!

115.

Kui need õhto kessad
 Armsast hüawad,
 Sojad wihma tilgad
 Waitfelt langewad :
 Siis mull' tulleb mele
 Lapsepõlwe aeg,
 Ring ma tõstari heäle
 Väälle, kui üks laps. :.

2.

Kui need taewa tähhed
 Osel hiilgawad,
 Rohhi, lilled, lehhed
 Kaunist lehkawad :
 Siis ma uest mötlen
 Lapsepõlwe peal,
 Ring sest põlwest kiitlen :
 Kallis olli se ! :.

3.

Oh, kui mitmed murred
 Waewatwad mind müüd !
 Ja neil, kes on sured,
 Du ka sured süüd.
 Oh, et wõttaks minna
 Röömsast uskuda,
 Nago lapsepõlwes,
 Ikka teggin ma ! :.

116.

Sa tulled, waitne õhto
 Ja kattad jälle maad;
 Sa teed, et minno laulo
 Ka teised tulewad.

2.

So päike lähhäb loja
 Ja orrud aurawad;
 Sa helde kastetoja,
 Keit lilled nisutad!

3.

Keit jääb niüid wait ja tassa,
 Ka linnud oksades
 So ots'wad omma pessa
 Ja puhk'wad maggades.

4.

Jah, tulle waitne õhto
 Ja katta jälle maad,
 Et wäsfind ihhud rahho
 So hõlmas leiawad,
 So hõlmas, hõlmas leiawad.

117.

Singamist toob waitne õ
 Keikile, kes wäsfind;

Jälle tehtud pävatõ,
 Keik on hästi siggind.
 Sinna teed keik pävad, ööd,
 Önnistad ka meie tööd,
 Jummal! sinna üksine,
 Kui so peale lodame. :.:

2.

Ellad ja küil walguseses,
 Oh, suur Jummal! taewas,
 Önnneti on sinno ees
 Meie nimmed kirjas.
 Kui mailm on maggamas,
 Ölled sinna walwamas;
 Sest on julge meie meel
 Sinno helde arno peal. :.:

3.

Armas Issa, kaitse ka
 Reid, kes meile armsad,
 Et nad home rõmoga
 Jälle päwa näwad.
 So peal' lotes heidan ma,
 Kallis Jummal, maggama;
 Sinno pühha ingli wääd
 Meie ümber seisawad. :.:

118.

Müüd ollen minna pinnedas
 Sind, Jummal, pallumas!
 So tähhed mo peal hiilgawad.
 Mis kardan ma siis palluda?
 Eks Jummal tuhhat silmaga
 Mind ommast taewast näe sa?
 Eks näe sa?
 Eks walwa sa?
 Eks kaitse ka?

2.

Oh hiilgaw taewas, sinno pool'
 Ma watan üllesse!
 Mil pannaks' ihho nullasse,
 Et lendaksin so süllesse?
 Oh pühha, maggus taewa rööm!
 Kui teik on löpnud, põrnuks saand:
 Siis hakkad sa!
 Ei löppe ka!
 Sääd otsata!

3.

Küil iggatsen so järrele,
 Oh Jummal, allati,
 Ja ollen walges, pinnedas
 Sind, taewa walgus otamas!
 Mil paistad ilma katteta,

Sa pühha walgus, mulle ka?
 Mil tuled sa?
 Sind pallun ma,
 Sind otan ma!

119.

(Pöllomehhe öhto-laul.)

Müüd lähhäb päike jälle loja,
 Ja löpnud päwa-tö;
 ∴ Sest armas naene anna süa,
 Te asse üllesse! ∴

Kiil rikkad mitto roga söwad,
 Neil kogid, pradid kä;
 ∴ Mis süski emmam sönuks sawad,
 Kui tallo innime'? ∴

Du leiba, räime meil ja pinta,
 Kord wöid ka pühhapä;
 ∴ Mis on süis meie suggul wigga,
 Kui kallis terwis kä? ∴

Kui wüerstid söwad, süis on teenrid
 Neil jures wahtimas,
 ∴ Ja nende lusfitad ja peektid
 Kääst kätte pallumas. ∴

5.

Ei jedda polle meile tarwis,
 Meil maitseb muido ka;
 .: Sest mis ma tenin palle higgis,
 Söön onnna käega. .:.

6.

Sest andkem Jummalale tänno,
 Kui toit on laua peal;
 .: Ta andko meile kallist rahho.
 Mi siin, kui pärrast seal. .:.

120.

Kulbne öhto päike,
 Illus olled sa!
 .: Ikka rönustad mo mele,
 Kui sind näen ma. .:.

2.

Päike, sinno loja
 Du mo loja ka;
 .: Ja weel eennam, minno Peästja,
 Önnisteggia. .:.

3.

Eht küil puhtast kullast
 Hülgab sinno kumb,
 .: Ja ma waene ollen nullast
 Ülesehitud. .:.

4.

Siiski armsam ollen
 Minna Jummalal ;
 ;: Sest et Poia nimmel tullen .
 Temma ette teal. ;:

5.

Päike, niid sa hiilgab :
 Pärast hiilgan ma ;
 ;: Kui sa omma illo jättad ,
 Siis saan illo ma. ;:

121.

Rahkija päike weel paistab
 Kuldselt pu ladwade peal ;
 Kosjutaw kaste jo heidab
 Kohho ja lillede peal.
 Pöbbusalt hiilgawad taewast
 Tähhed ja kuwalge teal ;
 Dhto meid peästab tö waewast,
 Dhto saab rõmüstud meel.

2.

Noremad neiud niid laulwad,
 Lilled neil pärjade peal ;
 Nisutud öied ka waatwad
 Röömsast weetikade al.
 Kuida niid lehtawad asad,

Rohhavad jöggede joad ;
 Kuida on tasfa keik pöfad,
 Tasfa ka tannebe pead.

3.

Terre ! full' röömfaste laulda
 Tahhame, kosjutaw ö !
 Wötta nüüd rahho meil' sata,
 Und teggi maggusaks tö.
 Arkame homniko ülles
 Ja on meil terwis weel kä,
 Piddagem Jummalat meles,
 Temma on löpmatta hä !

122.

Waike on ö, ::
 Ja otsas päwa tö.
 Mo hing küil tunneb hirmo,
 Ma lodan süiski armo ;
 :: Sest waike, waike ö,
 Oh sada rahho null' ! ::

2.

Pimme on kä, ::
 Ja käidud minno te.
 Ku, selged tähhed paistwad,
 Mo filmad kiini jäwad :
 :: Sest waike, waike ö,
 Oh sada rahho null' ! ::

Uinun nüüd ma :;
 Ja maggan rahhoga ;
 Siis waltwa, pühha Raitsja,
 Et hädda mind ei waewa,
 :; Ja waitne, waitue ö,
 Oh sada rahho mull' ! :;

123.

Su näitse jubba tõuswad
 Ja kuldsed tähhed paistwad
 Seal taewas kennaste ;
 Mets seisab wait ja wagga
 Ja orrust mäe tagga
 Se walge aur käib üllesse. :;

Sa armas ehhatwalge,
 Kuis on nüüd ilm ni waitne,
 Täis unne rahho ka ;
 Ni kui üks waitne tubba,
 Kus iggal iihhel lubba
 Ta päwa waewa unusta. :;

Meil anna, Jummal, mõista
 So õnnistust ning aita
 Sind üksi ihhalda !

Laps' lapsemeelt meid sada,
 End sinnuft römustada,
 Kui lapsed, wagga römoga. ∴

1.

Mis wõime muud nüüd teha,
 Kuid heidame end mahha,
 So rahhus hingame;
 Keif kurja tēla ärra
 Ja öela ilma kārra,
 Ja walwa isse heldeste! ∴

124.

Tassa wauw udde kätte
 Wäljade ja metsa peal;
 Taewa tähhed astwad ette,
 Meile paistma illeweel.

2.

Unni langeb meie peale,
 Keif mailm läab maggama;
 Rahho kurwa hingedele,
 Waike ö, nüüd sada sa!

3.

Walwa, Jummal, meie ille,
 Olle warjuks meitele;
 Wötta meid so armo-sülle,
 Ärrata meid röömsaste!

125. Aasta wiimne öhto.

Ürs aasta on ta mödas
 Ja wiimne öhto kä;
 Sepärrast töstke, rahwas,
 Käed palwes üllesse!
 Oh Isfand! andeks anna,
 Ja ärra wiחה kanna!
 Kõil palju head sa meile teind'
 Ja meitest palju kurja näind!

Roor: Oh, ärra wõtta nuhhelba,
 Waid hallasta ja kannata!

2.

Pääw annab päwal rumi
 Ja aastad lendawad;
 Kes peab aega kinni,
 Kui aiad löppewad?
 Ja arwa haua-kirjad
 Weel furnuid mällestawad.
 Keif au ja illo, wägge, jõud,
 Pea kattab kinni muldne haud.

Roor: Kui jälle aasta nudab end,
 Siis hingam ma, ehk sinna, wend!

3.

Kas ellawad keif alles,
 Kes tänna aasta eest
 Ni priskeb, röömsas meles,
 Ei pudund sõbradest?

Oh, mitme te on käidud
 Ja nemmad meiteft läinud!
 Eest nende peale möttelgem
 Ja ennestele iittelgem:

Roor: Kui jälle aasta mudab end,
 Siis hingan ma, ehk sinna, wend!

4.

Surm kutsub mitto handa,
 Kes tänna röömsad weel,
 Ja wõttab neid siit nõuda,
 Kui meel ei mötle teäl.

Eks kewwadel ka nähta
 Ni tihti närtfind lehta?

Kes ellawad weel, öölgo need.
 Ka lahkund sõbrail: head ööd!

Roor: Kui jälle aasta mudab end,
 Siis hingan ma, ehk sinna, wend!

5.

Kes õige on, se heidab
 Ja handa rahhoga;
 Küll Jummal tedda aitab
 Ka tõusta römoga:
 Ei iikfige jä handa,
 Waid Jummal wõttab nõnda
 Keik hana põrmust iillesse,
 Kes uskjid, omma süllesse.

Roor: Kui jälle aasta mudab end,
 Siis hingan ma, ehk sinna, wend!

G.

Sest olgem rõõmsad, wannad,
 Ka siis, kui lahkume;
 Surm kutsub noored, wannad,
 Ei se meil kahjo te.
 Kui taewas kofko same
 Ja uest terretame:
 Siis on uus aasta meie kä,
 Ja rõõm ning rahho täieste!

Koor: Sest lögen kät: mis tulleb teäl,
 On hea leit ja kasjaks meil!

Register.

	Saul.	Eeh.
A na mo ingel, sa seisad mo ees	67	109
Anni Peter wöttis naese	65	99
C estima kâib ülle keige	18	35
Cestima sa illus ma	19	37
Cesti wennad laulge röömsfast	16	32
Ei middagi ilmas jä kauaks	86	134
Eks süggise	47	72
Ellago keif Cestimehhed	89	138
Emma ei falli mind	79	123
Et püsstrohho kombel warfi	94	149
H allastage, hallastage	84	132
Hans kui hakkad förwast nöudma	92	145
Head ööd!	73	116
Hellisego, laulo heäled	87	136
Hurra nüüd Cesti wennad laulge	20	38
Husarid on üks wapper wäggi	24	44
J o walged meie wäljad	44	69
Jesama sind armastada	14	29
Jesand sind pallun ma	22	41
K allis Marri kangel ellad	52	79
Kallis on üks puhhas südda	60	91

	Paul.	Seh.
Kas armo kaenus hingades	68	110
Kas kulete lauljad kui armsast	26	46
Kas tunnete mo isfamaad	2	11
Kas tunnete üht maiakest	56	85
Kas tunnete üht Würsti, kelle ritis	5	14
Keif maggajad nüüd ärkage	107	167
Kell' Jummal kallist naesokest	93	147
Kell' on ni lahke rõmus meel	30	52
Kes on se mees, kell' lauldakse	8	18
Kes tahhaks muresse norgus seista	41	65
Kigo laewoke	62	92
Kigo liigo armsast	102	162
Koidowalge on jo selge	23	43
Kord istus jõe kalda peal	97	153
Kord kedrasin ma usse ees	100	160
Kül rõmustab se süddame	45	69
Kui armsad on siis õhto tunnid	112	172
Kui ifka, kui ifka	77	120
Kui jään siin üksi mõtlema	71	113
Kui Zanipawal waino pealt	42	66
Kui jo jõed rõmsast jookswad	27	47
Kui kaunist hüab waeno peal	29	50
Kui need õhto kellad	115	174
Kui olled nõbr siis rõmusta ja laula	58	88
Kui üksi metsas laulau ma	32	55
Kuldne õhto päike	120	179
Kui näitse jubba tõuswad	128	182

	Laul.	Esh.
Kus ellaks ma	48	73
Kus on mo kallis isfama?	1	9
R ahkija päike weel paistab	121	180
Laulge, laulge, tänna tulles	40	64
Laulge rõõmsast rigi rahwast	6	15
Laul fergitab mei' ello	49	74
Lippud lehitage tules	25	44
Lõgem kofko, rõõmsad lauljad	33	56
M a kõnnin üksi metsa sees	66	108
Ma ollen kül üks waene tallo orri	54	83
Ma ollen rõmus laulomees	96	152
Minno kallis isfamaia	59	89
Mis aitab siin mailma peäl	55	83
Mis helliseb rahwas, et kuulge	10	23
Mis fulen ma seäl ufse ees?	53	81
Mo isfama	17	33
Mo feige kallim laulo heäl	7	16
Murred, et kasstige minnust!	88	137
N üüd armas Janiõhto kã	37	61
Nüüd ausad pibomehhed	90	139
Nüüd jälle unnest ärkab	110	169
Nüüd lähhäb päike jälle loja	119	178
Nüüd laulgem rõõmsa heäleaga	11	24
Nüüd magga kallis lapsok	95	151
Nüüd olgem feik rõõmsad	39	63
Nüüd olgo meil karjastel rõmolaul suus	28	49

	Saul.	Seth.
Nüüd ollen minna pimmedas	118	177
Nüüd pango mailm tähhele	80	126
Nüüd sõbrad wõtke laulda	70	112
Nüüd ülles Wenne allamad	21	80
Nüüd wennad töttage waenule	51	77
D hto kellad on jo hüüd nud	113	172
En meie Keisrile	3	12
Ennista oh Jummal taewas	4	13
Ö, oh ö, sa wainne ö	114	173
Dh armastus, sa kallis maggus messil!	78	121
Dh kallis tödde katta	99	158
Dh kui armas on kuulda	38	62
Dh laulgem rõõmsa heäleaga	12	27
Dh mets, so halja oksadega	35	59
Dh mets! :,:	103	163
Dh mis rõmus meie meel	83	131
Dh terre kallis isfama	13	28
Dh terre lahked laulo wennad	72	114
Dlge rõõmsad ruttoga	57	87
Dnma nores lapse põlwes	63	93
P ääw tõuseh, tõuske innimessehd	109	169
Päike on nüüd jälle tõusnud	106	166
Pulmad, jah pulmad!	91	141
S ahhul minna ollen	98	156
Rõmolaulud, tõuske ülles	43	67

	Eauf.	Seb.
Rõmuste ellust	85	133
Rõõm on meile taewast antud	64	95
S a olled minno kallis lil	76	119
Sa tülled waiwne õhto	116	175
Se on ni lodud Jummalast	75	118
Siin istume rohho peal	36	60
Sind minna iggatsen	81	128
Sind tahhassin ma nähhä	69	111
Siirbid niitwad	46	70
Sündlik on kallis anne	61	91
Sul ma laulan üllestõustes	108	168
Sull' tahhan end anda	15	30
Suurt armo hoolt on Jummal kannud	9	20
T alwe mödas, mis meil teggi	31	53
Tassa wauw uddo fatte	124	183
Terre nüüd sa kallis pääw	50	76
Terre weel, ;:	74	117
Ü ks aasta on ta mödas	125	184
Usstinus on kallis hüüd	82	130
W aat kui rahhus hiilgawad	105	165
Waat kui taewas nüüd sinnab	34	58
Wärsfind ollen, hingada	111	171
Waiwne on õ	122	181
Wennad, nores põlwes wõtke	101	162
Wennad, nüüd wõtke nõuks	104	164

181	101	101	101
180	100	100	100
179	99	99	99
178	98	98	98
177	97	97	97
176	96	96	96
175	95	95	95
174	94	94	94
173	93	93	93
172	92	92	92
171	91	91	91
170	90	90	90
169	89	89	89
168	88	88	88
167	87	87	87
166	86	86	86
165	85	85	85
164	84	84	84
163	83	83	83
162	82	82	82
161	81	81	81
160	80	80	80
159	79	79	79
158	78	78	78
157	77	77	77
156	76	76	76
155	75	75	75
154	74	74	74
153	73	73	73
152	72	72	72
151	71	71	71
150	70	70	70
149	69	69	69
148	68	68	68
147	67	67	67
146	66	66	66
145	65	65	65
144	64	64	64
143	63	63	63
142	62	62	62
141	61	61	61
140	60	60	60
139	59	59	59
138	58	58	58
137	57	57	57
136	56	56	56
135	55	55	55
134	54	54	54
133	53	53	53
132	52	52	52
131	51	51	51
130	50	50	50
129	49	49	49
128	48	48	48
127	47	47	47
126	46	46	46
125	45	45	45
124	44	44	44
123	43	43	43
122	42	42	42
121	41	41	41
120	40	40	40
119	39	39	39
118	38	38	38
117	37	37	37
116	36	36	36
115	35	35	35
114	34	34	34
113	33	33	33
112	32	32	32
111	31	31	31
110	30	30	30
109	29	29	29
108	28	28	28
107	27	27	27
106	26	26	26
105	25	25	25
104	24	24	24
103	23	23	23
102	22	22	22
101	21	21	21
100	20	20	20
99	19	19	19
98	18	18	18
97	17	17	17
96	16	16	16
95	15	15	15
94	14	14	14
93	13	13	13
92	12	12	12
91	11	11	11
90	10	10	10
89	9	9	9
88	8	8	8
87	7	7	7
86	6	6	6
85	5	5	5
84	4	4	4
83	3	3	3
82	2	2	2
81	1	1	1
80	0	0	0